

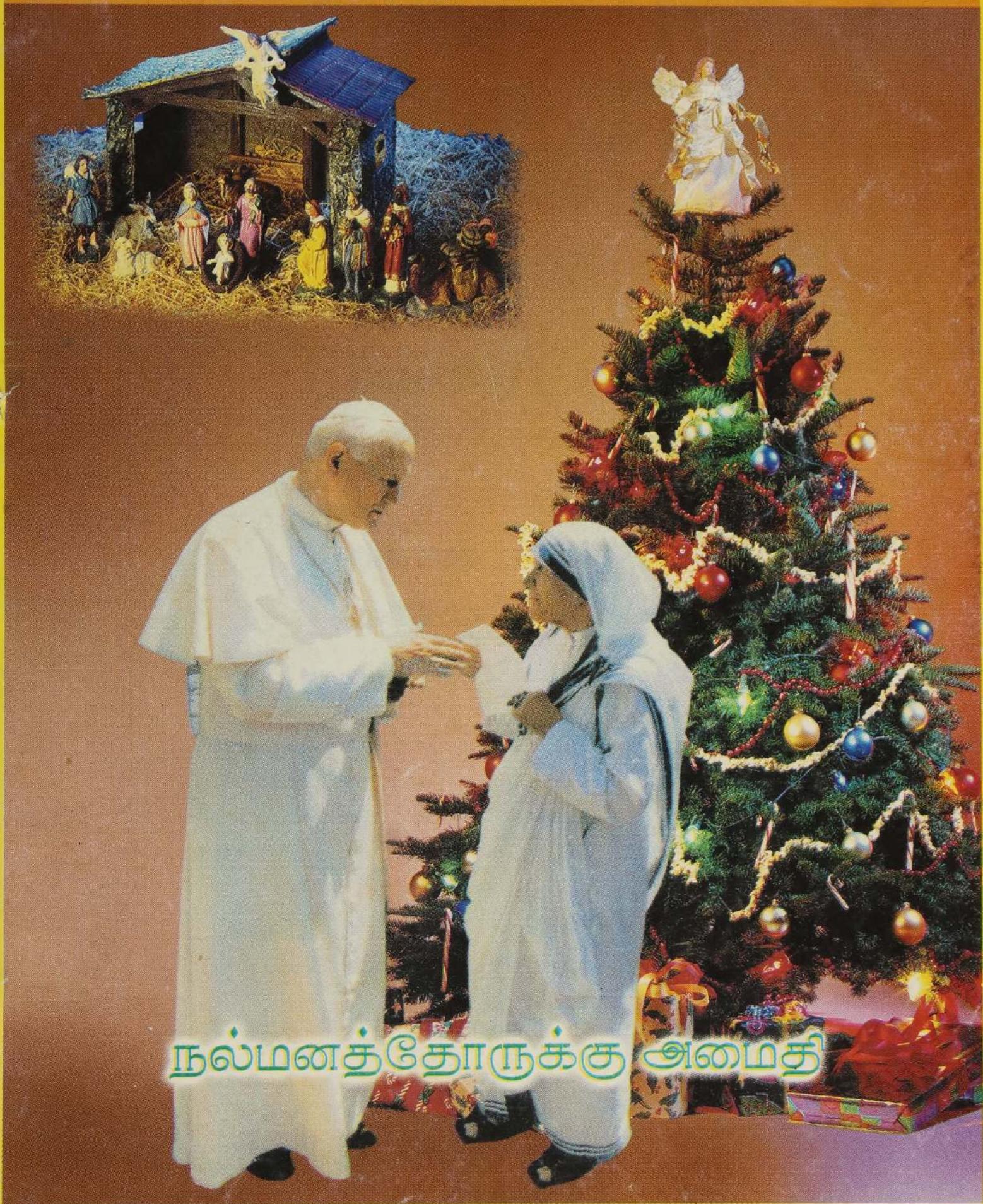
இறையியல் கோலங்கள்

வழவும் 16

மூச்சம் மர் 2003

வண்ணம் 4

நல்மனத்தோருக்கு அமைதி

பொதுச் சுலபமாக

இறையியல் கோலங்கள் 2004

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்
நடநார் சமீப
யாழ்ப்பாணம்

IRAI IYAL KOLANGAL

Tamil Theological Quarterly

இறையியல் நூல்களில்
யாழ்ப்பாணம்

Vol : 16
No : 04
December : 2003

வடிவம் : 16
வண்ணம் : 04
டிசம்பர் : 2003

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

மூசியர் :

அருள்திரு : ச.வி.ப. மங்களராஜா

துணை மூசியர் :

அருள்திரு : ப.ஜோ. ஜெபரட்னம்

அருள்திரு : பி. கிறிஸ்துநாயகம்

நிர்வாக குழு :

சகோ. பா.ஜோ.அ. பிறாயன்

சகோ. சூ. லக்கோன்ஸ் பிகிறாடோ

சகோ. செ. பிரான்சிஸ் அசிசி

சகோ. பி.தே. யூட்டாஸ்.

சகோ. யே. ஜெஸ்லி ஜெகானந்தன்

சகோ. எ. எட்வினாதன்

வெளியீடு :

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

Editor :

Fr. S.V.B. Mangalarajah

Sub Editors :

Fr. P.J. Jebaratnam

Fr. P. Christunayagam

Administrative board:

Bro. B.J.A. Brian

Bro. S. Laconz Figurado

Bro. S. Francis Assisi

Bro. F.T. Judethas.

Bro. J. Jesly Jehananthan

Bro. E. Edwinathan

Publication :

St. Francis Xavier's Seminary,

Columbuthurai Jaffna, Sri Lanka.

Tel No : 021 - 2222482.

பொருளடக்கம்

01. ஆசிரியரிடமிருந்து . . .
02. திருத்தந்தை கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின்
ஆன்மீகத் தலைவர்
அருள்திரு ப.ஜோ. ஜெபரட்னம்
03. கிறிஸ்து பிறப்பும் அமைதிப்பாதையும்
அருட்சகோதரி ரெஜினா (தி.கு.க)
04. ஏழைகளோடு தன் வாழ்வைப்
பகிர்ந்த அன்னை
அருட்சகோதரன் எ.சிச.கி. மரியதாஸ்
05. கவிதைக் கோலங்கள்
06. நீதியும் அபிவிருத்தியுமே உண்மையான
சமாதானத்தின் அடித்தளமாகும்
அருட்சகோதரன் பி. தே. யூதாஸ்
07. வரலாற்றில் திருத்தந்தை
இரண்டாம் யோவான் பவுல்...
அருட்சகோதரன் யே. ஜெஸ்லி ஜெகானந்தன்
08. திருத்தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவுல்:
ஒரு சமாதானத் தூதுவர்
செல்வி. மரின் டிலோசியா மரியதாஸ்
09. இவ் இதழின் இறையியலாளர் -13
அருட்சகோதரன் எ. எட்விநாதன்
10. **SYNOPSIS**
11. குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

ஷாச்சியர் மின்றுத்துவம்

வரவாற்றில் நாம் வாழும்போது கொண்டிருக்கும் இக்காலப்பகுதியில் கத்தோலிக்க திருச்சபையைப் பொறுத்த மட்டுமே அனைத்துவக மட்டத்திலும் மாபிப்ரும் புரட்சியை ஏற்படுத்திய ஏற்படுத்தி வரும் இரு மாஸ்தீர்களாக எங்கு அன்புக்குரிய திருத்தந்தை உம் யோவான் பவுவையும். 1991ம் ஆண்டு இறைவனாடி சேர்ந்து இவ்வருடம் ஒக்டோபர் திங்கள் 10ம் நாள் அருளாளர் (முத்தி பெற்றவர்) என்று கத்தோலிக்க திருச்சபையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அன்றை தெரேசாவையும் குறிப்பிடவாம்.

பல்லவர் அடிமைத்தனைகளில் சீக்கிண்டிருப்பவர்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுத்த நீதியையும் அமைதியையும் நீலைநாட்டி அவர்களுக்கு நல்வாழ்வை வழங்கிவை மனுவருடிவெடுத்த இறைமகன் யேசுவின் பணியை இவ்விரு வரவாற்று நாயகர்களும் தத்துவக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணிகளுக்கும் இறைவன் கொடுத்த ஆற்றவக்கள் திறமைகளும் ஏற்ப முன்னிடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

திருத்தந்தை உம் யோவான் பவுல் தமது 25 வருட திருச்சபையின் தலைமை ஆயர் பணிக்காலத்தில் 2ம் வத்திக்கான் சங்கப் புரையைப்புப்பணியை மேலும் விரிவுபடுத்தித் தமது பொதனைகளாலும் பயணங்களாலும் பாமர மக்களின் வீட்டுவாசல் வரை கொண்டந்தவர். எந்தச்சக்கிள்கும், வல்வரசிற்கும் அஞ்சாசு உலகில் எங்கே அநீதி நடந்தாலும் நீதிக்கு குறவ் கொடுத்தவந்தார். பிழை நடந்தால் அது திருச்சபைக்குள் எம்மட்டத்தில் நடந்தாலும், ஏற்றுக் கொள்ளவும் மன்றிப்புக் கெட்க முதலாகத் தயங்காதவர். எனிமையான இப்பணிகளால் உயர்ந்த மனத்ராகியுள்ளார்.

அருளாளர் அன்றை தெரேசா எங்கோ பிறந்து எங்கோ பணியாற்ற மனம் வீசியவர். இறைபராமரிப்பு என்றும் பாறையில் கட்டியழுப்பப்பட்ட பணி பரந்து விரிந்து வேர்மிட்டுப்பலன்தரும் என்பதற்கு இவர் ஸ்தாபித்த தூறவற சபையும் பணிகளும் சீற்ற எடுத்துக்காட்டு. எவ்வளரையும் அரவுணைக்கும் இறையன்புக்கு எழும்பும் நரம்பும். சதையும் வைத்து இரத்தோட்டத்தையும் வைத்து உயிர் கொடுத்தவர். மீண்டும் ஒரு கீரிஸ்து பிறப்பு விழாவை கொண்டாடவிருக்கும் இவ்வெண்ணையில் இவ்விரு தலைவர்களும் ஆரம்பித்து முன்னிடுத்துச் சென்ற பணியில் நாழும் பங்காளிகளால்வாரம்.

உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கு கிரீஸ்து பிறப்பு விழாவின் நல்வாழ்த்துக்கள்.

S.V.B. மங்களராஜா

திருத்தந்தை

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின்

அருள்திரு ப. ஜோ. ஜெபரட்னம்

I. முன்வரை

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நிகரில்லா தலைவர் என வர்ணிக்கப்படும் திருத்தந்தை யார் என்பதை இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பின்வருமாறு எடுத்தியம்புகின்றது.

“என்றும் வாழும் மேய்ப்பரான இயேசு, தந்தை தம்மை அனுப்பியது போல தாழும் திருத்தாதர்களை அனுப்பி (யோவான் 20:21) தமது தூய திருச்சபையை கட்டி எழுப்பினார் என்று முதல் வத்திக்கான் திருச்சங்க தத்தின் அடிச்சுவட்டிலே நின்று, அஃதோடு சேர்ந்து இத்திருச்சங்கம் கற்பித்து அறிக்கையிடுகிறது. திருத்தாதர் களின் வழித்தோன்றல்களாகிய அறயர்கள் தமது திருச்சபையிலே உலக முடிவுவரை அருள்பணியாளர் களாக இருக்க வேண்டுமென்று கிறிஸ்து திருவுளங்கொண்டார்; அறயர் நிலையானது ஒன்றாகவும் பிளவு படாமலும் விளங்கும்படி தூயபேதுருவை ஏனைய திருத்தாதர்களுக்கு தலைவராக நியமித்தார். நம்பிக்கை ஒற்றுமை அறகியவற்றின் நிலையான காணக்கூடிய ஓர் ஊற்றையும் அடிப்படையையும் அவரில் ஏற்படுத்தினார்” (திருச்சபை எண் 18).

இவ்வகையில்தான் திருத்தந்தை திருச்சபையின் நிகரில்லா அறன்மீக தலைவர் மட்டுமல்லாது இறைமக்களை மேய்க்கும் உன்னத அதிகாரம் கொண்டவராகவும் திகழ்கின்றார்.

ஓ

ன்

ய்

கு

ஜ்

து

வை

வு

ா

தற்போது திருத்தந்தை என்று அழைக்கப்படும் சொல்லானது பாப்பா (Papa) என்றலத்தீன் மொழி மூலத்திலிருந்து வருவதாகும். இந்தலத்தீன் மொழிச்சொல் 'பாசமுள்ள தந்தை' என்ற பொருள்படும். ஓர் ஆண்மீகத் தந்தைக்குரிய சொல்லாக, ஆரம்பத்தில் ஆயர்கள், குருக்கள், 'பாப்பா' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அலிலக்சாந்திரியாவின் குலமுதுவரும் பாப்பா என்றே அழைக்கப்பட்டுவந்தார். ஆனால், ஆறாம் நூற்றாண்டில் இருந்து உரோமாபுரியின் ஆயரையும் 'பாப்பா' என்று அழைத்து வந்தார்கள். பின்னர் எட்டாம் நூற்றாண்டி லிருந்து 'பாப்பா' என்ற சொல் உரோமாபுரியின் ஆயரை மட்டுமே குறிக்கும் சொல்லாக இன்று வரை இருந்து வருகின்றது. இந்த இலத்தீன் சொல் மிக அண்மைக்காலம் வரை தமிழில் பாப்பரசர் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்து, தற்போது திருத்தந்தை என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

2.விவிலிய அடிப்படை

முதலாம் வத்திக்கான் சங்கம், திருத்தாதரான தூய பேதுருவை கிறிஸ்து, திருத்தாதர்களில் முதன்மையானவராகவும் திருச்சபையின் காணக்கூடிய தலை வராகவும் ஏற்படுத்தினார் என்பதை திடமாக உறுதிப்படுத்துகின்றது. அதே வேளையில் தூயபேதுருவை தொடர்ந்து வரும் அவரின் வழிமரபினர் திருச்சபையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுநடாத்துவார்கள் எனவும் இவர்களே உரோமாபுரியின் ஆயர்களாக இருப்பார்கள் என்பதையும் எடுத்தியம்புகின்றது. சங்கத்தின் மேற்படி படிப்பினைகள் பின்வரும் விவிலிய அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கின்றன. “உன் பெயர் பேதுரு உன்மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன்” (மத். 16:17-19); “என் ஆட்சிகளை மேய்...” (யோவான் 21:15-17); “உன் சகோதரரை உறுதிப்படுத்து” (லூக்.22:32).

எனிலும் தூய பேதுருவினுடைய தலைமைத்துவ நியமனத்துக்கும் அவரின் வழிமரபினருடைய தலைமைத்துவத்துக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புபற்றி இறையியலாளர்கள் கேள்வியீழுப்புவதுண்டு. தூய பேதுருவை தலைவராகவும் ஏனைய திருத்தாதர்களையும் நியமித்த கிறிஸ்து இவர்களுக்கு வழிமரபினர்களை தானாக ஏற்படுத்தினார் என்பதற்கு எவ்வித விவிலிய ஆதாரமுமில்லை என்ற கருத்தும் எழுப்பப்படுவதுண்டு. அத்துடன் தூய பேதுருவின் தலைமைப் பொறுப்பு ஒரு நிரந்தரமான அதாவது அவரின் வழிமரபினரால் பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டிய ஒரு நியமனம் என்பதற்கும் விவிலிய ஆதாரங்கள் இல்லை, என்ற வாக்குவாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் தூய பேதுருவின் தலைமையின் தொடர்ச்சியானது விவிலியத்துக்கு எவ்வகையிலும் முரணானது அல்ல என்பதையும் உண்மையாகவே விவிலிய வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கின்றது என்பதனையும் ஆணித்தரமாக ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமானதாகும்.

3. கிறிஸ்தவ ஓன்றிப்புக்கு இடறல்

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைமைப்பீட்டும், அதாவது திருத்தந்தை என்கின்ற பதவி கிறிஸ்தவ ஓன்றிப்புக்கு மிகவும் இடறலாயுள்ளது என பல கிறிஸ்தவ சபைகள் குற்றஞ்சாட்டுவது ஒரு தெளிவான விடயமாகும். திருத்தந்தை பதவியானது

ஒரு இறைநிறுவனம் (Divine Institution) என்பது கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நிலைப்பாடு. அணால் பிற கிறிஸ்தவ சபைகள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள, அங்கீரிக்க பின்வாங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் இதை ஒரு மனித சட்டத்தின் விளைவு (ius humanum)என்றே கூறவினைகின்றன.

தந்தையான்

ஒரே கடவுள் தந்த
அழகான இந்த உலகில்
வன்முறைக் கவாசாரத்தை
அழுத்த அண்டின்
கவாசாரத்தையே
உருவாக்க வேண்டும்
உம் யோவான் பவுல்

1974ம் அண்டு ஐக்கிய அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற கத்தோலிக்க, லாத்தரன் திருச்சபை களினது உரையாடலின்போது இவ்விடயம் அறாயப் பட்ட வேளையில் லாத்தரன் சபையினர் திருத்தந்தை என்றும் பதவி உலகுக்கு தேவையானதும், பயனுள்ளதும், விரும்பத்தக்கதுமின்ன ஏற்றுக்கொண்டாலும் இதன் இறைநிறுவனத்தன்மையை ஏற்க மறுத்து இதனை ஒரு மனித நிறுவனமென்றே குறிப்பிட்டார்கள். இருப்பினும் இவ் வுரையாடலில் கலந்துகொண்ட இருதரப்பினரும் இதன் நிறுவனத்தன்மை பற்றிய வாதாட்டத்தை கைவிட்டு திருத்தந்தை பதவிபற்றி பின்வரும் முடிவுகளுக்கு இணங்கினார்கள்.

- திருச்சபை ஓன்றிப்புக்கு திருத்தந்தை எனும் விஷேட பணி இன்றியமையாதது.
- இதனை பேதுருவின் பணி என்று அழைக்கமுடியும்.
- உலகளாவிய இந்தப்பணியை அற்ற விவிலியத்துக்கு முரண்படாத விதத்தில் தனியாருவர் நியமிக்கப்படலாம்.
- இப்பணி உரோமாபுரியை மையமாகக் கொள்ளுதல் அவசியம்.
- இப்பணி கிறிஸ்துவின் ஓளியில் அற்றப்பட வேண்டும்.

வுத்தரன் திருச்சபையினரோடு சேர்ந்து ஏனைய பிரிவினை சபைகளும் மேற்படி விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. எனினும் கத்தோலிக்க திருச்சபை இதன் இறை நிறுவன நிலைப்பாட்டில் தொடர்ந்தும் உறுதியாகவே இருந்து வருகின்றது.

4. திருத்தந்தையும் அப்பிரகஞம் - அப்பர் குழு (Episcopal College)

திருத்தந்தையை தலைவராகக் கொண்டு உலகெங்குமுள்ள அனைத்து அப்பிரகணையும் உள்ளடக்கிய குழுவை அப்பர் குழு என்று இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் அமைக்கின்றது. இவ் அப்பர் குழு திருத்தாதர் குழுவின் (Apostolic College) வழிவருகிறதென்பதை இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“அண்டவர் யேசு தந்தையை நோக்கி வேண்டிய பின்பு, தாம் விரும்பியவர்களை தம்மிடம் அழைத்தார். தம்மோடு இருக்கவும் கடவுளின் ஆட்சியை பறைசாற்ற அனுப்பவும் அவர்களுள் பன்னிருவரை நியமித்தார். (காண் மாற். 3:13-19; மத். 10:1-42). இந்தத்திருத்தாதர்களை (காண் லாக். 6:13) ஒரு குழுவைப்போல அதாவது நிலையான ஒரு கூட்டத்திற்கு ஒப்பாக அமைத்தார். இவர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேதுருவை இக்குழுவுக்கு தலைவராக நியமித்தார் (காண் யோவான் 21:15-17)”. (திருச்சபை 19).

இவ்வாறு தூய பேதுருவின் வழிவரும் திருத்தந்தையும் ஏனைய திருத்தாதர் களின் வழிவரும் அப்பிரகஞம் ஒரு குழுவாகவே செயற்படுகின்றார்கள். இதுவே அப்பர் குழு (Episcopal College) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக் குழுவில் உள்ள அப்பிரகளில் ஒருவராகவே திருத்தந்தை இருந்தாலும் ஏனைய அப்பிரகளின்பால் அவருக்குள்ள அதிகாரத்தின் நிமித்தம் இக்குழுவின் இன்றியமையாத உறுப்பினராக திருத்தந்தை விளங்குகின்றார். இன்னும் உறுதியாக சொல்லப்போனால் திருத்தந்தை இல்லாமல் அப்பர் குழு என்று ஒரு அமைப்பு இருக்கமுடியாது என்று கூறலாம். இந்த அப்பர் குழுவே உலகத்திருச்சபையின் மட்டில் அனைத்து விடயங்களுக்கும் பொறுப்பானது. திருத்தந்தையோடு இணைந்திராவிடில் அப்பகுழுவுக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இராது.

“அண்டவரின் திட்டத்தால் தாயபேதுருவும் பிற திருத்தாதர்களும் ஒரு திருத்தாதர் குழுவாக அமைந்தனர். இதைப்போன்று பேருது வழி வருபவரான உரோமை அப்பரும் திருத்தாதரின் வழிவருபவர்களுமான அப்பிரகஞம் தம்முள் இணைக்கப் பெற்றிருக்கின்றனர். உலகமனைத்திலும் நியமிக்கப்பட்ட அப்பிரகள் ஒருவர் ஒருவருடனும் உரோமை அப்பருடனும் ஒற்றுமை, அன்பு, அமைதி அகியவற்றால் இணைந்திருந்தனர்.” (திருச்சபை எண் 22).

பேதுருவின் வழிவருபவரான உரோமை ஆயரைத் தலைவராகக் கருதி அவரோடு இணைந்து இருந்தால்தான் ஆயர்க்கு அல்லது குழாமுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆயினும் திருத்தந்தை கிறிஸ்துவின் பதிலாளராகவும் திருச்சபை முழுவதற்கும் அருள்பணியாளராகவும் இருப்பதால், திருச்சபையின் மீது முழுமையான, ஓப்புயர்வற்ற உலகிலெங்கும் பரந்த அதிகாரம் கொண்டுள்ளார். இவ்வதிகாரத்தை தன்னுரிமையுடன் அவர் எப்பொழுதும் செயற்படுத்தலாம்.

5. திருத்தந்தையின் கற்பிக்கும் பணியும் வழுவாவரமும்

திருத்தந்தை தனது கற்பிக்கும் பணியை இரண்டு வழிகளில் ஆற்றுகின்றார் என்று கூறலாம்.

1. திருத்தந்தையின் சாதாரண கற்பிக்கும் பணி (Ordinary Magisterium)
2. திருத்தந்தையின் மேன்மையான கற்பிக்கும் பணி (Extraordinary Magisterium)

1. திருத்தந்தையின் சாதாரண கற்பிக்கும் பணியில் அவர் அதிகாரபூர்வமாக பேசாவிட்டாலும் அவரது உண்மையான கற்பிக்கும் அதிகாரத்துக்கு தனிப்பட்ட முறையில் உள்ளத்தாலும் அறிவாலும் சமய உணர்வுடன் நம்பிக்கைகளைண்டோர் பணிந்திட வேண்டும். இச்சாதாரண கற்பிக்கும் பணியை அவர் தனிப்பட்ட வகையிலும் உரோமை சபைகளிலூடாகவும் ஆற்றுகின்றார். தனிப்பட்ட முறை என்று குறிப்பிடும் போது திருத்தந்தை தனது கைப்பட எழுதும் சுற்றுமடல்கள், அப்போஸ்தலிக்க கடிதங்கள், அறிவுறுத்தல்கள் போன்றவற்றையும், உரோமை சபைகளிலூடாக என்று குறிப்பிடும்போது திருத்தந்தையால் திருச்சபையின் பல்வேறு பணிகளுக்கிண அமைக்கப்பட்டுள்ள சபைகளினால் வெளியிடப்படும் மடல்கள், கடிதங்கள், அறிவுறுத்தல்கள் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். மேற்படி திருத்தந்தையின் சாதாரண கற்பிக்கும் பணி வழுவாவரம் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

2. திருத்தந்தையின் மேன்மையான கற்பிக்கும் பணி நிச்சயமான வழுவாவரம் கொண்ட படிப்பினைகளாகும். இப்படியான படிப்பினைகள் Ex Cathedra படிப்பினைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதுபற்றி இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“ நம்பிக்கை அல்லது அறிநெறியைச் சார்ந்த ஒரு கோட்பாட்டை வரையறுத்துக் கூறுவதற்காக, தமது திருச்சபை வழுவாவரத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இறைமீட்பர் விரும்பினார்... ஆயர் குழுவின் தலைவரான

உரோமை ஆயர் நம்பிக்கையையும் அறிநறியையும் சார்ந்தவற்றை வரையறுத்துக் கூறும்போது தமது பணிப்பிரப்பு காரணமாக இவ்வழுவா வரத்தைப் பெற்றுள்ளார். எனவே அவர் வரையறுத்துக் கூறியவை திருச்சபையின் உடன்பாட்டினாலன்று. மாறாக தங்கள் இயல்பினாலேயே திருத்தம் பெற முடியாதவை ஆகின்றன. ஏனெனில் தூய பேதுருவுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட தூய ஆவியின் துணையுடன்தான் அவை எடுத்துரைக்கப் பெறுகின்றன.” (திருச்சபை 25).

எனவே Ex Cathedra படிப்பினைகளுக்குரிய நிபந்தனைகள் மதிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும் திருத்தந்தையின் படிப்பினைகள் என்றுமே வழுவாவரம் கொண்டதாகவே இருக்கும்.

6. திருத்தந்தையின் பதவியின் முடிவு

முதலாவதாக ஒரு திருத்தந்தை அவருடைய இறப்பில்தான் பதவியின் முடிவை அடைகிறார். வரலாற்றில் பணிபுரிந்த திருத்தந்தையர்களில் அநேகமானவர்கள் இயற்கை மரணமடைந்தார்கள். ஆயிரும் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் பணிபுரிந்தோர் பலர் வேதசாட்சிகளாக மரித்ததும் உண்டு.

திருத்தந்தை பதவியை ஒருவர் இராஜிநாமா செய்வதன் மூலமாக ஓய்வுபெறுதலும் இரண்டாவது வகையாகும். 1294ல் ஐந்தாவது செலஸ்ரின் என்ற திருத்தந்தை இவ்வாறு ஓய்வுபெற்றதை இங்கு குறிப்பிடலாம். அவர் திருத்தந்தையாக பதவியேற்ற ஐந்து மாதங்களின் பின்னர் தாழ்ச்சியையும், முழுமையான வாழ்வு வாழ்வதற்கான விருப்பத்தையும், திருச்சபையை வழிநடத்த தேவையான உடல், உள் வலிமையின்மையையும் காரணம் காட்டி ஓய்வு பெற்றார். எனவே திருத்தந்தையின் பதவி ஒரு வாழ்க்கை முழுவதுமான பதவியாக இருந்தாலும் அவர் சட்டபூர்வமாக ஓய்வு பெறுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டு. (காண் திருச்சபைச் சட்டம் 332,2).

முன்றாவது வகையாக, ஒரு திருத்தந்தை திருச்சபையின் படிப்பினைகளை மீறியும், இறைதிட்டத்தை மீறியும் தப்பான போதனைகளை பரப்பி திருச்சபையை அழிவுப்பாதையில் இட்டுச் செல்லும் தஞ்சைத்தில் அவரின் பதவியை துறக்கவைக்கவும் பாரம்பரியத்தில் இடமுண்டு. திருச்சபையின் சட்டம் இப்படியான ஒரு நிலைபற்றி பேசாவிட்டாலும் இதை ஒரு இறை விருப்பம் என்ற வகையில் மேற்கொள்ள இடமுண்டு. அத்துடன் தப்பான போதனைகள் வழிமுறைகளை கற்பிக்கும் ஒருவர் தாணாகவே தன்னை திருச்சபையிலிருந்து புறம்பாக்கி கொள்வதனால், இப்படியான

ஒருவர் திருத்தந்தைக்குரிய அதிகாரத்துக்கு மேலான ஒரு அதிகாரத்தால் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுகிறார் என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் அப்படியான ஒரு அதிகாரம் திருச்சபையில் இல்லை.

7. முடிவுரை

திருத்தந்தை என்னும் பதவி அவருடைய பணி முதன்முதலாக ஒரு அன்மீக பதவி என்றுதான் கூறவேண்டும் இந்த அன்மீகப் பதவியைக் கொண்டுள்ள திருத்தந்தை தன்னை வெறுமனே கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைவராக மட்டும் கொள்ளாமல் தமது பணி முழு உலகுக்குமுரிய ஒரு தனித்துவமான பணி என்பதை பலவழிகளிலும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். கிறிஸ்தவினுடைய காணக்கூடிய பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற இவர் எமது நம்பிக்கையை பாதுகாக்கின்றவராக, கிறிஸ்தவின் மீட்புப்பிரசன்னத்துக்கு சாட்சியாக உலகில் அனுபு, அமைதி, நீதியை நிலை நாட்டுப்பவராக செயல்படுகின்றார். இவருடைய பணி மண்ணில் இறை அரசு நிலை நாட்டப்பெறும் வரை வழிவழியாக தொடர இருக்கின்ற ஒரு உன்னத பணியாகும்.

நன்றி கூறி வரவேற்கின்றோம்

கடந்த காலங்களில் ‘இறையியல் கோலங்கள்’ வளர்ச்சி அடைவதற்கும் அனை வாசகர்களின் கைகளிலே சென்றடை வதற்கும் முழுமுச்சடன் முன்னின்று உழைக்க உறுப்பினர் களான அஞ்சகோதரர்கள் அ. அன்றன் ஸ்ரீபன், தா.நிஞபன் நிஷானந் ஆகியோருக்கும் ஆக்கஸ்களை வழங்கியவர்கள், நிதியுதவி புரிந்தோர், ஆலோசனைகள், விமர்சனங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். அத்தோடு இப்பணியை (நிர்வாக) தொடர்ந்து ஆற்ற ஆர்வத்தோடு தமிழை நிர்வாகக் குழுவில் இணைத்துக் கொண்டவர்களாகிய அஞ்சகோதரர்கள் எ.எட்வினாதன், யே. ஜெஸ்லி ஜெகானந்தன் ஆகியோரையும் அன்புடன் வரவேற்கிறோம்.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பும்

அறையர் பாதையும்

அநுட்சகோதி நெஜ்னா (ஏ.கு.க)

முன்னுரை:-

வானினின்று நம்மைத் தேடி வந்த விடியல் எங்கள் இயேசு. நாம் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாத்தோறும் கொண்டாடும் இந்த விடியலின் வரவு கடவுளின் பரிவுள்ளத்தாலும் இரக்கத்தாலும் நம்மைத் தேடி வருகின்றது. இவ்விழயல் இருளிலும் கிறப்பின் பிழயிலும் இருப்போரை அமைதிப்பாதையில் நடத்திச் செல்ல வருகிறது. என்ற கூறுகின்றார் ஹக்கா. (ஹக் 1: 78~79). குழந்தை இயேசுவைக் கையில் ஏந்தியபடி சிமியோன் கூறும் இறைவாக்காக வரும் இவ்வார்த்தைகளை நீண்டதொரு பேரின் பின்னர் தோன்றியுள்ள இன்றைய அமைதியின் கீற்றுக்களின் பின்னணியில் சீர் தூக்கிப் பார்க்க முயற்சிக்கிறது இக்கட்டுரை.

யார் இந்த இருளிலும் இறப்பின் நிழலிலும் இருப்போ?

இஸ்ராயேல் மக்களின் கோட்பாடுகளின்படி இறப்பு என்பது பாவத்தின் விளைவு, மனிதன் செய்த பாவத்தினாலே அவனது வாழ்வில் இறப்பின் நிழல் படிகிறது; அவன் இருளில் வாழ்பவன் அகின்றான். இது பாவம் என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. பழைய ஏற்பாட்டின் படி பாவம் என்பது சட்டத்தை மீறுவதாகும். இறைவன் தன் சித்தத்தை சட்டமாகத் தந்திருக்கின்றார். சட்டங்களைத் தவறாமல் கடைப்பிழப்போர் இறைவனின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றுகின்றனர், அவற்றை மீறுவோர் அல்லது அவற்றை அறியாமல் நடந்து கொள்வோர் கிறப்பின் நிழலில் இருக்கின்றனர், இருளின் பிழயில் வாடுகின்றனர். இயேசு வந்த காலத்தில் பரிசேயர், மறைநால் அறிஞர் போன்ற ஒரு சிறு தொகையினரைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் சட்டத்தை மீறுவோராக அல்லது அவற்றை அறியாதோராக இருந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் பாவிகள்; இறைவனால் வெறுத்திதாதுக்கப்பட்டவர்கள்; அகவே சமூகத்திற்கு புறம்பாக்கப்பட்டவர்கள்; இறைவனுடைய தண்டனைக்கு

இரியவர்கள், இவ்வாறுதான் கருதப்பட்டனர். மத, சமூக தலைவர்கள் இவர்களை ஒதுக்கி வைத்து தாம் மட்டுமே இறைவனின் மீட்புக்குரிய நீதிமான்கள் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்தார்கள்.

அங்கால் இறைவாக்குப் பாரம்பரியம் இதற்கு எதிராக ஒரு திசையில் நகர்வதை பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்தே நாம் அவதானிக்க முடியும். கல்லீல் எழுதப்பட்ட உடன்படிக்கைக்குப் பதிலாக இதயத்தில் எழுதப்படும் புதிய உடன்படிக்கை பற்றி எசேக்கியேல் பேசத் தொடங்குகிறார். சாதாரண மக்களுக்கெதிரான சத்திகளை அமோஸ் கண்டிக்கின்றார். இவ்வாறான இறைவாக்குப் பாரம்பரியத்தை பற்றிக் கொண்டவர்கள், இறைவன் தரும் மீட்பு, சட்டத்தினால் நீதிமான்களாக அங்குப்பட்டவர்களுக்கல்ல. அங்கால் இருளிலும் இறப்பின் நிழலிலும் வாழ்வோருக்குத் தான் என எதிர்பார்த்தனர். இவ்வாறான ஒருவராகத்தான் சிமியோன் குழந்தை யேசுவை கையிலேந்தி இருளிலும் இறப்பின் பிடியிலும் இருப்போரை அமைதி வழியில் நடத்த விண்ணிலிருந்து விடியல் நம்மைத் தேடி வந்தது என்கின்றார். அங்க பாவிகளும் ஒதுக்கப்பட்டோருமான எரிய மக்களுக்குத்தான் கிறிஸ்து பிறப்பு அமைதியைக் கொண்டு வந்தது என்பது தெரிவு.

இனநைய சூழ்நிலை

இன்று எங்கும் இருள் சூழ்ந்த அவல நிலை. மனிதன் நீர்க்குமிழிகளை நிஜமெனப் பிடித்துப் பிடித்து ஏக்கமும் ஏமாற்றமும் அடைகின்றான். மனிதன் பொய்த்தோற்றங்களை எதார்த்தங்களெனப் போதித்துப் போதித்துப் பித்தனாய் மாறுகின்றான். அழியும் பொருளை பரம் பொருளென எண்ணி எண்ணி ஏமாந்து ஏங்கித் தவிக்கின்றான். கனவுகளை காவியங்கள் என கற்பனை செய்து செய்து குதறிக் கண்ணீர் விடுகின்றான். மயக்கத்தில் மாயா ஜாலங்கள் உண்மையின ஒதி ஒதி மனதிற்குள்ளே போர்க்களத்தை உருவாக்குகின்றான். சுய நலமே சுதந்திரம் எனச் சொல்லிச் சொல்லி சொந்த பந்தத்திற்கும் சமாதி கட்டுகின்றான். பழுமை மிகு கலாச்சாரம் பண்பாடு எனப் பாடிப்பாடி சீரழிவுக் கலாச்சாரத்தின் சின்னம் அங்கின்றான். விடியலும், விடுதலையும் கண்களென வீரமுழக்கமிட்டு வெந்த புண்ணுக்கு வேல் பாச்சுகின்றான். அற்ப சுகத்திற்கு அளவுக்கு மேல் அடிசை வைத்து வைத்து வேதனையையும் களைப்பையும் விலைக்கு வாங்குகின்றான். நிறை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கு அர்வத்தோடு உழைத்து உழைத்து அரைவயிறும் நிரம்பவில்லையே எனச் சோர்வும் சோகமும் அடைகின்றான். மிஞ்சிய லஞ்சத்தை அஞ்சியே கொடுத்துக் கொடுத்து வெறுப்பாலும், வேதனையாலும் வெந்துருக்கின்றான். அறிவு அறநிலைன் இருப்பிடமென அடியுதங்களை எடுத்து எடுத்து வண்முறைக்கும் தீவிரவாதத்திற்கும்

கோயில் கட்டி கும்பிஞ்சின்றான். ஆட்சிப்பீடும் அருங்சியல் புரியவே எனப் பேசிப் பேசி அதிகார அரக்கன் அதிகின்றான், பொது நலம் காக்கவே என்றலம் கணாந்தேன் என நடித்து நடித்து சுரண்டி சுறையாடி உண்மைச் சுதந்திரத்தை இழக்கச் செய்கின்றான். வாஞ்சையோடு வாழப் பிறந்தேன் என நம்பி நம்பி இதுதான் வாழ்வா என வருந்தி வருந்தி வாடியே நிற்கின்றான்.

நாம் பொறுக்கி எடுத்த குப்பைகள் எம்மிடம் உள்ளது, அணவம், அதிகாரவெறி, மதமமதை, சாதித்தடிப்பு, அண்ணன் தம்பி கொலை, மாமி மருமகன் பிரச்சினை, பக்கத்து வீட்டுக் காணிக் கோழிச்சண்டை, கத்திக்குத்தும் அடிதடியும், பாலியல் வன்புணர்வு, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பாலியல் பிறழ்வு, பெரய்ச்சாட்சியம், தாய் பிள்ளையை சிறைக்கவூப்புதல் இதுதான் நாளாந்த பத்திரிகைகளின் தலைப்புக்கள் அதிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்று மதங்கள் மதங்கொண்டு திரிவதை நாம் எல்லோரும் பார்க்கின்றோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறக்கும் போது நான் இந்த மதத்தில், சாதியில், குடும்பத்தில், கோத்திரத்தில், இடத்தில் பிறக்கப் போகின்றேன் என்று கேட்டுப் பிறப்பதில்லை. இறைவன் விருப்பப்படி ஏதோ ஒன்றிற்குள் பிறந்து விடுகின்றோம்.

ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனவன் குலமும், கோத்திரமும், சமயமும், பண்பாடும், பழக்கவழக்கமும் முக்கியமானதும் பெருமைக்குரியதும் அடுகும். அதை ஏன் எம்மால் ஏற்றுக்கிகாள்ள முடியவில்லை. நாம் எம்மையும் எம் கடவுளையும் ஏற்றுக் கொண்டால் அடுத்தவனையும் அவன் கடவுளையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். எந்த இறைவனும் தீமை செய்யும்படி சொல்லவில்லை. பல கடவுள்கள் உருவாக நாமே காரண கர்த்தாக்களாக இருக்கின்றோம். இறைவனுக்கு உருக்கொடுத்து உருவும் கொடுத்தவர்கள் நாம்தான். இறைவன் எல்லாருக்கும் ஒருவர்தான். அண்டவன் உள்ள இடத்தில் அன்பிருக்கும், அமைதியிருக்கும், அனந்தமிருக்கும், மனித நேயமும் மாண்பும் இருக்கும். இதனையே புனித பவுல் குறிப்பிடுகின்றார். உண்ணிடத்தில் அன்பில்லையேல் ஒலிக்கும் வெண்கலமும் ஓசையிடும் தாளமும் போல் அவாய் என்று. உண்மையான சமய நெறி எது என்று குறித்து யாக்கோபு குறிப்பிடும் போது தாம் சமயப் பற்றுடையோர் என எண்ணிக் கொண்டிருப்போர் தம் நாலை அடக்காமலிருப்பாரென்றால் தம்மையே ஏமாற்றிக் கொள்வர். இத்தகையோருடைய சமயப்பற்று பயனற்றது. தந்தையாம் கடவுளின் பார்வையில் தூய்மையானதும் மாசற்றதுமான சமய வாழ்வு எதுவிவரில் துண்புறும் அநாதைகளையும் கைம்பிபண்களையும் கவனித்தவும் உலகத்தால் கறை படாதபடி தம்மைக் காத்துக் கொள்வதுமாகும் (யாக்கோபு 1:26~27) என்கின்றார். உண்மைப் பக்திநெறிக்கு கடந்து வரும் மனிதன் சொல்லாவும் செயலாவும் சான்று பகர வேண்டும். உலகத்தால் கறைபடாதபடி காத்துக் கொள்வதும் அவசியமாகும்.

இந்நிலைக்கு காரணம் என்ன?

இந்த இழிநிலைக்கு காரணம் தான் என்ன? நாம் எப்பொழுதும் மற்றவன் செயற்பாட்டையே பார்க்கின்றோம். ஒரு பாடசாலையோ, அரச நிறுவனமோ அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனமோ தொழில் அங்கங்களோ ஏன் தனிப்பட்ட ஒருவன் வாழ் வில் கூட மற்றவன் என்ன செய்கின்றான் என்ற கேள்வியும் ஆய்வுகளும் செய்து அழிவுகளுக்கிள்ளாம் அடுத்தவனே காரணம் என்ற பிழையான கருத்தை கொடுத்து விடுகின்றன.

அழிவுகளுக்கிள்ளாம் அடிப்படைக் காரணங்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கலாம். எனது அசட்டை, சோம்பஸ், எரிச்சல், புகைச்சல், கோபம், வெறுப்பு, ஆணவம், அமைதியின்மை, மகிழ்ச்சி, துக்கம் எல்லாமே என்னிடம் தான் உள்ளன. அதுதான் கிறிஸ்து கூறுகின்றார் வெளியில் இருந்து வரும் எதுவும் உன்னை மாசு படுத்தாது உனக்குள் இருப்பவையே உன்னை மாசுபடுத்துகின்றன.

எனக்குள் உறைந்திருக்கும் அழுக்கை கலக்கி அகற்ற விரும்பாது மற்றவனை கலக்கி துருவி ஆய்வு செய்வதில் நாம் எல்லோரும் வெற்றி வீரர்களாய் வலம் வருகின்றோம். கடலிலே வாழும் மீன்களிலே டொல்பின் தனிப்பட்ட சிறப்புடையது. அது கடலிலே வாழுந்தாலும் மற்ற மீன்களைப் போல சிறு மீன்களை இரையாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தன்னையும் பிற மீன்கள் விழுங்க விடுவதில்லை. முழு நிறைவு பெற்ற மனிதனும் தன்னையும் பாதுகாத்து, பிறரையும் பாதுகாப்பான்.

“கல்லானது தண்ணீருக்குள் பல வருடங்கள் கிடந்தாலும் அத் தண்ணீர் அதனால் நுழையாது, ஆனால் களி மண்ணே நீரில் கலந்து விடும் போது நிக விரைவாக மிருதுவாகி விடுகின்றது. எம்மிடம் திடமும், உறுதியும் இருந்தால் எது வும் எம்மை அசைக்க முடியாது”. (மத 7:5) இல் குறிப்பிடுவது போல உன் கண்ணில் இருக்கும் விட்டத்தை அகற்றி விட்டு அடுத்தவன் கண்ணிலிருக்கும் துரும்பை அகற்ற சொல் என்று. எனவே நாம் நம்மை இனம் கண்டு நமக்குள் அமைதியை தேடும்போது நாழும், சழுகழும், நாடும் அமைதி பெறும். ஆழ்கடல் எப்பொழுதும் அமைதியாகவே இருக்கும். நாம் வாழ்வின் ஆழமான சுவையை அனுபவிக்க வேண்டும் அப்போது அடுத்தவரை குறை காண மாட்டோம். அறிவாளி அதிகம் பேசுமாட்டான். அடுத்தவன் உரிமையில் கை வைக்கவும் மாட்டான். எவ்னொருவன் அதிகம் பேசுகின்றான் என்றால் அவனது வாழ்வு ஆழமற்றது, அடித்தளமில்லாதது. அவனே அங்கும் இங்கும் அலைமோதி அவலங்களை உருவாக்குகின்றான்.

இன்று யார் இருளிவும் இறப்பின் பிடியிலும் இருக்கின்றார்கள்?

மேலே பார்த்தது போல இன்றைய சமூக சூழலையும் அதற்கான காரணங்களையும் மேலோட்டமாக ஆராயும் போது அன்று இயேசுவின் சமூகத்தில் காணப்பட்டது போலவே இன்றைய சமூகத்திலும் விளிம்பு நிலைக்கு ஒதுக்கப்பட்டு துன்புறும் மக்களைக் காண்கின்றோம். அவர்கள் மேல் ஏறி இருந்து சரி பிழை கூறி தீர்ப்பிட்டு வாழும் கடின மனம் கொண்ட நீதிமான்களையும் காணுகின்றோம். இந்நிலையில் கிறிஸ்தவின் பிறப்பு யாருக்கு அமைதியைக் கொண்டு வரும், கொண்டு வர வேண்டும் என்பதை நாம் தெளிந்து கொள்ளலாம். தம்மை நீதிமான்களினாக கருதி மற்றவரை நிராகரிப்போரை இறைவனும் நிராகரிக்கின்றார். மாறாக பாவிகள் எனத் தீர்ப்பிடப்பட்டு இருளிவும் இறப்பின் பிடியிலும் வாழ்வோருக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகின்றார்.

முடிவுரை:

இயேசு கொண்டுவந்த அமைதி வெறும் சூலோகமல்ல, வெற்று வார்த்தைகளின் பிதற்றலல்ல. அனால் அது இந்த உலகம் தர முடியாது. உலக விழுமியங்களால் வாழ முடியாமல் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்களுக்கு கிறைவன் தரும் விழயஸோநு தொடர்புடையது. அவர்களது விழயலி லிருந்து பிறக்கும் உள்ளரங்க அமைதியோடு தொடர்புடைது. பேரிலோ போற்ற நிலையிலோ அது பார்க்கக் கூடியது. இந்த அமைதியின் தாதுவனாகத்தான் ஓவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் அழைக்கப் படுகின்றான். உலகிலே அவர் தயவு பெற்றவர்களுக்கு அமைதி ஆகுக, என்று ஏழை இடையஞக்கு செய்தி கூறிய வானதூதரைப் போல செல்வோம். இருளிவும் இறப்பின் பிடியிலும் இருப்போரை அமைதிப்பாதையில் அழைத்து வரப் புறப்படுவோம்.

துணைநின்ற நால்கள்

1. பிலிப் இமக்குலேட், “ஆண்மீக நலம்” அசிசி ஆப்செட் பிறஸ், நாகர்கோயில், 2002.
2. வில்சன் செ. “நான் வாழ நீ வேண்டும்”, St. Pauls, Mumbai, 2000.
3. திருவிவிலியம், பொதுமொழிபெயர்ப்பு.
4. Jesus Family Community, Foster Friendship with Jesus, Mathaichen and Rani, Ernakulam, India, 1995.

ஏழூடு தன் வாழ்வைப் பகிர்ந்த அன்னை

அருட்சகோ. எ.செ.கி. மரியதாஸ்

I.வாழ்க்கைப்பயணம்

1.1 பிறப்பு: யூகோசிலாவியாவில் உள்ள சிறியதொரு நாடு சேர்பியா. அங்கே இசுக்கோப்பியா (Skopie) என்ற பட்டினத்தில் வாழ்ந்த நீக்கிலா, திராணா என்ற பெற்றோருக்கு முன்றாவது மழலையாக 26-08-1910 இல் பிறந்தவர் அக்னேஸ். மிகவும் செல்வம் மிக்க குடும்பம். தாய் சமயப்பற்றில் ஊறியவர். ஏழூடுகள், அந்தரித்தவர்கள், கவனிப்பாரின்றி வருபவர்களை அன்போடு உபசரித்து அவர்கள் துன்பம் போக்கியவர். இல்லை என்ற சொல்லிற்கு இடமில்லை அவளது வாழ்வில்.

1.2 கல்வி: அக்னேசும் இரண்டு சகோதரர்களும் தங்கள் ஆறும்பக் கல்வியை பங்கு ஆலயத்திலேயே இருந்த திரு இருதய பாடசாலையில் கற்றனர். பின்னர் நகர்ப்புற பாடசாலை சென்றனர். புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, பிறநாடுகளுக்கு அன்புப் பணியாற்றச் சென்றவர்களின் சரித்திரமும் அக்னேசுன் வாழ்வில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

1.3 அழைப்பு: அக்னேசிற்கு 17வயது நடக்கும் போது அவள் வாழ்வில் ஒரு போராட்டம் “என் தாய் யார்? என் சகோதரர்கள் யார்?” (மத் 12:48) லொறுற்றோ கண்ணியர் சபையில் இணைந்து கொண்டால் உறவுகளை காணமுடியாது என்பது அக்னேசிற்கு தெரியும். தன் விருப்பத்தை பெற்றவளிடம் கூறினாள்.

1.4 பயிற்சி: 1929ஆம் ஆண்டு கல்கத்தா வந்த இளம்பின்ச் சுல்லை துறவிக்குரிய பயிற்சியை இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ள தார்ஜிலிங் என்ற இடத்தில் பெற்றார். 1931-05-24 இல் கற்பு, கீழ்ப்படிதல், ஏழ்மை என்றும் வார்த்தைபாடுகளை எடுத்து தெரேசா என்றும் பெயரை ஏற்றுக்கொண்டார். 1939-05-14 இல் நித்தியவாக்குத்தத்தம் எடுத்தார்.

1.5 அன்பின் பணியாளர் சபையின் தோற்றம்

“நான் ஓடுக்கம் செய்ய நான் டார்ஜிலிங்கை நோக்கிப்பயணம் செய்து கொண்டிருந்தேன். அந்தச்சிறு ரயில் பெட்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த போதுதான் அந்தக் குரலை நான் கேட்டேன். மிகத் தெளிவாக அக்குரல் எனக்கு அறிவுறுத் தியது. “சேரிகளில் வாழும் மக்களிடம் செல். அங்கே ஏழைகளிலும் மிக்க ஏழைகளாய் வாழும் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்.”¹ 18 வயதில் இறைவனின் முதல் அழைப்பு. 36 வயதில் மீண்டும் வேறொரு அழைப்பு. இது நிகழ்ந்தது 1946.09.10 அம் திகதி “அன்பின் பணியாளர் சபை” இருவானது இந்நாளில்தான்.

2. பணிவாழ்வு

அன்னையின் பணிவாழ்வு முன்று முக்கிய காரணிகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது என்பது வெளிப்படையான தொன்று.

“இருவர் ஒருவரைப் பார்த்து புன்முறையில் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் குரும்பங்களிலும் கொஞ்ச நிரந்தர எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்முகத்தொடு புன்சிரிப்புக் கொள்ளுங்கள்”

-அருளாளர் அன்னை திரேசா-

2.1 நற்கருணை

“கிறிஸ்தவ வாழ்வனைத்தின் ஊற்றும் உச்சியுமான நற்கருணைப்பலியில் பங்குகொண்டு தெய்வீகப் பலிப்பொருளையும் அஃதோடு தம்மையும் கடவுளுக்கு ஓப்புக்கொடுக்கிறார்கள்”² தனது பணிவாழ்விற்கு வேண்டிய சக்தியை, வல்ல மையை நற்கருணை நாதரிடம் இருந்தே அன்னை பெற்றாள். தனமும் நற்கருணை நாதருடைய பாதத்தண்டை அமர்ந்து, அவரது அருளோடே அன்னை தனது அன்றாடச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். பரிசுத்த தந்தை 2ம் யோவான் பவுல் எழுதிய “நற்கருணையின் திருச்சபை” என்ற திருமடலின் முதலாம் வசனம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. “திருச்சபையானது தனக்கு வேண்டிய உயிருட்டத்தை நற்கருணையில் இருந்தே பெறுகின்றது.”³

அன்னையின் பணிவாழ்வின் மையமாக இருந்ததும், இப்போதும் சபையின் மையமாக இருப்பதும் “நற்கருணை”. இந்த உண்மையை அன்னை பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார். கல்வாரி மலையில் இறைமகன் இயேசு ஓப்புக்கொடுத்த அதே பலியுடன் சகோதரிகள் தங்கள் அவுதின பலியையும் ஓப்புக்கொடுக்கிறார்கள்.

¹ மாம்ப்ரா சே.ச, அன்னை தெரசா, வைகறைப் பதிப்பகம், 1992. பக் 33

² 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏரூகள், தேடல் வெளியீடு, திருச்சி. 2001, பக் 102

³ Pope John Paul II, Ecclesia De Eucharistia, 2003,p.1

“கிறிஸ்துவின் தியாகம் நிறைந்த சிலுவைப்பலி எங்களது அன்றாட வாழ்வாக மாற்றப்பட வேண்டும்.”⁴ அன்னை தன் பணியைப் பற்றி கூறும் போது, “திவ்விய நற்கருணையின்றி என்னால் வாழ முடியாது. அப்பத்தின் தோற்றத்தில் இயேசுவைக் காண முடிந்தால் தான் உடல் நலிந்து கிடக்கும் நோயாளிகளிலும் இயேசுவைப் பார்க்க முடியும்”⁵ என்கிறார்.

2.2 இறைவார்த்தையை வாழ்வாக்கினார்

நற்செய்தி அறிவித்தல் என்ற பணி திருமுழுக்குப் பெற்ற அனைத்துக் கிறிஸ்த வர்களினதும் தலையாய கடமையாகும். நற்செய்தி அறிவித்தல் என்பது வெறுமனே வார்த்தைகளால் மாத்திரம் போதித்து விடுதல் பொருளற்றதொன்றாகும். நற்செய்தி அறிவிப்பானது சொல்லாலும் செயலாலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். “எனவே நீங்கள் போய் எல்லா மக்களினத்தாரையும் சீடராக்குங்கள், தந்தை, மகன், தூய ஆவியார் பெயரால் திருமுழுக்குக் கொடுங்கள்” (மத் 28:19). இக்கட்டளை கிறிஸ்துவால் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் தரப்பட்டுள்ளது. இதை வரலாற்றில் பலரும் பல்வேறு விதமாக வாழ்ந்து வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். அன்னை தெரேசா அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த வழி சற்று வித்தியாசமான பாதையாகும். கிறிஸ்து இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது தன்னை ஏழைகளோடும், கைவிடப்பட்டவர்களோடும் தன்னை இனம்கண்டு கொண்டார்.

அன்னையின் வாழ்வில் இறைவார்த்தை வாழ்வாகியதை நாம் அவர் செய்த பணிகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. வீதியோரங்களில் சுருண்டு போய் படுக்கையாய் கிடந்த வயோதிபர்களையும், அரை நிர்வாணமாய் இருந்த ஏழை சிறுவர்களையும், வயிறு ஒட்டிப்போய் எழுந்து நடக்க முடியாமல் இருந்த நபர்களையும், யாரும் தொடாமல் சமுதாயத்தால் புறம்பே தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்த தொழு நோயாளர்களையும் அன்னை தெரிந்தெடுத்து பணிபுரிந்தார். அவர்களிலேதான், இறைமகன் இயேசுவை காண்பதாக கூறியிருக்கின்றார். மனிதத்தை அன்பு செய்ய முடியாத ஒருவரால் இப்பணியை செய்ய முடியாது. ஆனால் அன்னை எல்லோரும் இறைவனின் பிள்ளைகள், அவர்கள் இறக்கு முன்பு ஒரு தடவையாவது அன்பை அஹபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அவர்களை அரவணைத்தார். அவர்கள் பசி போக்க தான் பிச்சை எடுத்தார். உதவியை எதிர்பார்த்து தட்டிய கதவுகள் எல்லாம் உதவியளிக்கவில்லை. ஒரு சில கத்தோலிக்க குருக்கள் கூட இரங்க மறுத்த சந்தர்ப்பங்கள் அன்னையின் வாழ்வில் உண்டு. ஏழைகளின் துன்பத்தைச்

⁴ Joseph A. Komonchak , The New Dictionary of Theology, Gill and Macmillan, Dublin, U.S A. 1987, p 353

⁵ மாம்ப்ரா, சே.ச., அன்னை தெரசா, வைகறைப்பதிப்பகம், 1992, பக் 61.

சுமந்து அதில் பங்கு பற்றவதற்கு மற்றோரிடம் கையேந்துவதினால் தன் மதிப்பை இழுந்ததாக அவள் ஒரு போதும் கருதவில்லை. “நான் பசியாய் இருந்தேன், நீங்கள் உணவு கொடுத்தீர்கள்; தாகமாய் இருந்தேன், என் தாகத்தைத் தணித்தீர்கள், அன்னியனாக இருந்தேன், என்னை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; நான் ஆடையின்றி இருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு ஆடை அணிவித்தீர்கள்; நோயுற்றிருந்தேன் என்னைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள்...” (மத. 25:33-36) என்று இறைவன் கூறுமளவிற்கு அன்னை பணிபுரிந்திருக்கிறார் என்றால் அதில் தவறில்லை.

2.3 பிறரன்புப் பணிக்கு அடிப்படையானது அன்பே

அன்பின் அளவுகோல் சிலுவைப்பலியின் மூலம் எமக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. தன்னையே பலியாக எமக்காக அர்ப்பணித்த உயர்ந்த தியாகம், அன்பின் ஊற்றாகத்

திகழ் கின்றது. இயேசு எமக்கு தந்த அன்புக் கட்டளை “உன் மீது நீ அன்பு கூர்வதுபோல உனக்கு அடுத்திருப்பவர் மீதும் அன்பு கூர்வாயாக” (மத 22:39). அடுத்திருப்பவரை அன்பு செய்ய நாம் முதலில் எம்மை அன்பு செய்ய வேண்டும். இது அன்னையின் வாழ்வில் இடம் பெற்றது. நான் முழுவதும் சேரிகளில் பணிபுரிந்துவிட்டு மாலை யில் இல்லம் சென்றதும், அனைத்து சகோதரிகளும் தங்களை நன்கு சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து தமது அவுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதும், தாங்கள் அருந்துவது ஏழை களின் உணவாக இருந்தாலும் சுத்துள்ள உண வாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும், இரவில் நல்ல ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் எனவும் பணித்திருந்தார். அதைதாழும் கடைப்பிடித்தார்.

“என்னிலே நீங்கள் இயேசுவைக் கண்டால் உண்மையில் நான் மிகவும் ஆளந்தும் அடைவேன் ஏனெனில் உங்களில் நான் அவரைக் காண்கின்றேன்”
-அருளாளர் அன்னை திரோசா-

மாற்கு நற்செய்தியில் 6:8-10 அம் வசனங்களில் இயேசு பன்னிரண்டு சீடர்களையும் ஊர்களுக்கு அவுப்பும்போது கைத்தடி தவிர எதுவும் உங்களோடு எடுத்துச் செல்ல வேண்டாம். போகுமிடத்தில் தங்குங்கள். தருவதை உண்டு குடியுங்கள் என்று கூறி அவுப்பினார். இருபதாம் நாற்றாண்டில் ஒரு பெண் கையில் ஐந்து ரூபா பணத்துடன் அங்டவன் குரவுக்கு அம் என பதில் கூறி, ஏழை மக்கள் மத்தியில் பணிபுரிய சென்றாள் என்றால் நிச்சயமாக அங்டவர் தன்னோடு கூட இருக்கிறார், அவர் தன்னை வழிநடத்துவார் என்று அவள் உண்மையாகவே அவரில் விசுவாசம் கொண்டதே காரணம் என்பதில் தவறில்லை.

ஒருநாள் ஒரு பையன், அன்னையிடம் சிஸ்டர் ஒரு சகோதரவும், சகோதரியும் நேற்றும் ஓன்றும் சாப்பிடவில்லை. இன்றைக்கும் அவர்களிடம் சாப்பிட ஓன்றுமே இல்லை என்றான். அன்னையிடம் மாலையில் வீடுபோய்ச் சேர மட்டும் பணம் இருந்தது. அந்தத் தூரத்தை பஸ்ஸில் இல்லாமல் நடந்து போகத் தீர்மானித்தார். பொங்கல் சோறும், இரண்டு முட்டையும் வாங்கி இரண்டு பிள்ளைகளின் பசியைத் தீர்த்தார். “மிகச் சிறியோராகிய என் சகோதரர் சகோதரிகளுள் ஒருவருக்கு நீங்கள் செய்ததையெல்லாம் எனக்கே செய்தீர்கள்” (மத் 25:40) இதன் மூலம் அவர்களிலே அன்னை இறைவனைக் கண்டார்.

வரையறைக்கு உட்பட்ட மனித வாழ்வை, அன்னை தெரேசா முழுமையாக இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார். கன்னியர் சபைகளிலே கற்பு, ஏழ்மை, கீழ்ப்படிவு அடிகிய முன்று வார்த்தைப்பாடுகளை எடுப்பார்கள். ஆனால் அன்னையின் சபையில் “ஏழைகளிலும் மிக ஏழைகளாக இருப்போர்க்கு உள்ளார்ந்த, இலவசமான சேவை செய்வோம்” என்று நான்காவது வார்த்தைப்பாட்டையும் எடுப்பார்கள். அன்னை ஏற்கிணவே முன்று வார்த்தைப்பாடுகளை எடுத்திருந்தாலும் சபையின் நிறுவனர் என்ற முறையில் 1953-04-10 ஆம் திகதி நான்கு வார்த்தைப்பாடுகளையும் எடுத்தார். அதை அன்பு செய்தார். இறுதிவரை பிரமாணிக்கத்துடன் கடைப்பிடித்தார். அன்னைக்கும், அவரது பணிகளுக்கும் ஆணிவேராக இருந்தது செபழும், அன்பும்.

3. இறுதி வாழ்க்கை

3.1 அன்னையின் இயத்நாள்

1997-09-05ம் திகதி காலையிலே அன்னைக்கு நெஞ்சுவலி, “என் பழைய நண்பன் திரும்பி வந்து விட்டான்.” என அன்னை கூறினார். ஆனால் வழுமை போலக் காலைப் பிரார்த்தனை, கன்னியர்கள் சுந்திப்பு, வழுமையான அவுவல்கள்..... நிறைவேற்றினார். அன்று முதல் வெள்ளிக்கிழமை சகோதரிகள் உணவுருந்தாமல் உபவாசம் இருப்பது வழக்கம். அன்னை அன்றும் விரதம் இருக்க விரும்பினார். ஆனால் டாக்டர் சகோதரி வற்புறுத்தி நீராகாரம் அருந்தினார். பிற்பகல் கூட்டுப் பிரார்த்தனையில் பங்குபற்ற விரும்பினார். டாக்டர் சகோதரி தடுத்து நிறுத்தினார். நற்கருணை ஆராதனை செய்ய இயலாத நிலையில் இருந்தார் அன்னை. அன்புப்பணியாளர் சபையின் புதிய தலைவி நிர்மலா சிற்றாலயத்தில் இருந்து அன்னையின் அறைக்கு நற்கருணையை கொண்டு வந்தார். ஆண்டவரை முத்தமிட்டு ஆராதனை செய்தார். 7.30 மணிக்கு படிக்கைக்கு சென்றார். கடுமையான முதுகுவலியால் முச்சுத்தினரி வேதனைப்பட்டார். பிராணவாயு இயந்திரத்தைப் பொருத்தி இதயத்துடிப்பு, நாடித்துடிப்புக்களை அறிந்து ஒரு மணி நேரம் போராடி

னார்கள். அப்போது திடலிரன மின்சாரம் தடைப்பட்டது. "டாக்டர்! என்னால் முச்சவிட முடியவில்லை"⁶ எனக் கூறினார். அருகிலே நின்ற சோதி டாக்டர் ஜெற்றாட் அன்னயின் கடைசி வார்த்தைகளை கேட்டார். "இயேசுவே! நான் உம்மை நேசிக்கின்றேன் இயேசுவே! இயேசுவே!.....".⁷

3.2 அருளாளர் பட்டம்

அன்னை வாழும் போதே 'நடமாடும் புனிதை' என பலராலும் அவள் பேசப்பட்டாள். இறுதிக்கணம் வரை நற்கருணையின் மேல் பற்று கொண்டிருந்தவர். ஏழைகளிலே, இறைவனைக் கண்டவர். தன்வுடைய எனிமையான வாழ்வால் உலகிகங்கும் நற்செய்தியை போதித்தவர். அதனால் இன்று அன்னை திரேசா 19-10-2003 இல் அருளாளர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார்.

முடிவரக

அன்னயின் பாதையில் உலகின் பல பாகங்களிலும் "அன்புப் பணியாளர் சபை" கண்ணியர்கள் பணிபுரிகின்றார்கள். காரணம் அன்னை சரியான பாதையைக் காட்டியுள்ளார். அவர்கள் அதிலே நடக்க நற்கருணை ஆண்டவரிடம் நம்பிக்கை கொண்டு செயல்படுவதே ஆகும்.

2 சாத்துணை நால்கள்

1. திருவிவிலியம் (புதிய மொழி பெயர்ப்பு)
2. 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏரூகள், தேடல் வெளியீடு, திருச்சி, 2001.
3. அழுது, அன்பின் கங்கை அன்னை திரேசா, கொழும்பு, 1998.
4. மாம்ப்ரா, சே.ச, அன்னை தெரசா, வைகறைப்பதிப்பகம் 1992.
5. Pope John Paul II, Ecclesia De Eucharistia, 2003.
6. Sebba Anne, Mother Teresa, Beyond the image, London 1997.
7. Komonchak Joseph A., The New Dictionary of Theology, Gill and Macmillan, Dublin, U.S.A, 1987.

⁶ அழுது, அன்பின் கங்கை அன்னை திரேசா, கொழும்பு, 1998 பக 235

⁷ Cf. Ibid p.235.

கவிதைக் கோவீங்கள்

வந்தது மார்கழி மாதம்

பாடி மகிழ்ந்திட வந்தது மார்கழி மாதம்
 பாமரர் நாம் மகிழ்ந்து களித்திட
 பாதைகள் பல வகுத்திட
 பாவக்கறைகள் அகற்றி ஓளியேற்றிட
 பாலகள் யேசு உதித்திட்ட செய்தியை
 பாடி மகிழ்ந்திட வந்தது மார்கழிமாதம்

அமைதியின் அநுட்சடராய்
 அல்லவின் தேற்றரவாளனாய் }
 அனாதைகளின் ஆதரவாளனாய் }
 அகிலத்தை ஓளிர்விக்கும் செஞ்சடராய்
 அஸ்தமித்த எம் - யேசு பாலனை
 அன்பாய் தழுவித் தொழுதிட வந்தது மார்கழி மாதம்

மானிலத்தின் மைந்தனாய்
 மானிடர் குறை போக்கிடும் செய்மலாய்
 மாசற்றவர் தோழனாய் }
 மாட்சியே உரு ஜோதியாய் }
 மாட்டுத் தொழுவத்தில் உதித்திட்ட - யேசுபாலனை
 மாபரர் வணங்கிட வந்தது மார்கழி மாதம்

சண்டைகள் இன்றி சமாதானம் நிலைத்திட
 சமத்துவம் எங்கும் பொங்கி நிறைந்திட
 சலனங்கள் இன்றி சனங்கள் வாழ்ந்திட
 சமர்ப்பணம் கொண்டு உறவுகள் உறைந்திட
 சரித்திர நாயகனாய் உதித்திட்ட - யேசுபாலனை
 சதங்கை கொண்டு ஆடிப்போற்றிட வந்தது மார்கழி மாதம்

சகோ. ம. கிங்ஸ்ரன் சுமண்றாஜ்

அ ன் ணை த ரே சா வே!

முத்திப் பேறுபெற்ற அன்னை திரேசாவே ~ உம்மை
முத்தி செய்து நித்தம் வந்தனை செய்கின்றோம் ~ பூவில்
வித்தகம் பல புரிந்து விண்ணகம் சென்றவளே
நித்தம் உம் சித்தம் நிறைவேற்றுவோம்

கல்கத்தா புவிதனை கருத்தோடு தேர்ந்தவளே
கொல்காதாவில் மரித்த யேசுவை துதித்தவளே
நல்லவை பல செய்து நயப்போடு வாழ்ந்தவளே
சொல்லுகின்றோம் நன்றிகள் பற்பல

எளிய புன்னக்கேயோடு புவியில் பிரகாசித்தவளே
ஓளியாக உலகில் உருகி நின்றவளே
வழிகள் பல காட்டி வாழ்வளித்தவளே
விழிகள் சொரிய துதிக்கின்றோம்

அந்தரித்தோரை அன்பால் அரவணைத்தவளே ~ உள்ளம்
வெந்து நொந்தவரை வந்து வரவேற்றவளே
சொந்தம் சுற்றமில்லாதோர்க்கு சொந்தமானவளே
சந்தர அன்னையே வந்தனை செய்கின்றோம்

புன்னக அரசியாய் புத்தொளி தந்தவளே
இன்னல்கள் நீக்கி இன்முகம் காட்டியவளே
கன்னங்கள் சிவக்க காந்தமாய் ஈர்த்தவளே
பொன்னெனப் போற்றுகின்றோம் தாயே

விண்ணுள் உறையும் வெற்றித்தாயே
மண்ணகத்தோர் எண்ணங்கள் அறிந்த தாயே
பண்ணிசைத்துப் பாடுகின்றோம் தாயே
மண்ணக துயர் நீக்க மன்றாடும் தாயே

சகோ. ப. விமல் அ.ம.தி

தியாகி அன்னை திரேசா

மனுக்குலத்தின் விடியலுக்கு மாதேவதையாய்
 மீட்புப் பணி புரிந்திடவே - புன் சிரிப்பில.....
 கனிவான மனதுடனேன் சமாதானத்தின் கன்னிகையாய்
 கண்ணியமாய் பணி ஆற்றிடவே
 பூமியிலே அவதரித்தாள் புண்ணியப் பெண்ணவளே!
 போற்றும் கத்தோலிக்க மதத்தை - தன்
 பிறப்பின் உரிமையாக்கி இறுதிவரை துறவியாய்
 இன்பமுடன் பணி தொடர்ந்தாள்

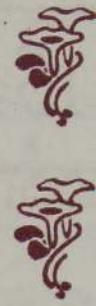

கள்ளமற்ற உள்ளத்தினால் “நோபல் பரிசு” பெற்றாள்
 கலங்குகின்ற நெஞ்சங்களைக் கையேற்றாள்
 உள்ளத்தில் நொந்தோரை; உடற்பினியில்
 அலைவோரை செபத்தின் பாதையிலே
 மெள்ளமாய் மனந்திருப்பி நேசக்கரம் நீட்டி
 மேதினியில் தியாகியாய் வாழ வைத்தாள்
 வள்ளலென ஏழைகட்கு வாரி இறைத்தவள்
 வழிகாட்டியாய் முத்திப் பேறு பெற்றாள்
 தேசம் புகழுகின்ற தாயவள் நீ இன்னுமின்னும்
 திரேசாக்கள் உருவெடுக்க - அவனியில்
 பாசமுடன் பலபேரைப் பிரகாசக் கண்களினால்
 புனிதர்களாய் தன் வசமாக்கி - மனித
 நேசமுடன் அகிலமெங்கும் ஆஸ்மீக வாழ்க்கையுடன்
 நற்பணி புரிய வைத்தாள்
 நீசமுடன் எதிரியாய் நின்றோரை - செபத்தினால்
 வழிமாற்றிய மாபெரும் விருட்சம்
 தியாகி அன்னை திரேசா.

P.G. பிருந்துஷா
 புனித யூதாததேயுப் பங்கு
 அரியாலை

ஆ

முமியை வலம் வந்த ஒரு
 புது மனிதனாக
 புதிரான், புதுமையான
 புனித பணியை தனதாக்கி
 முமியின் மக்களை
 புனிதப்படுத்த வந்த
 பாப்பாண்டவர் இவர்...

ய

போலந்து நாட்டிலே
 போர்ப்பயிற்சி பெற்றாலும்
 போரியல் யுக்திகளை நிறைத்து
 போர்க்களாம் கூட புதுந்தார்.

னொ

வரலாற்று அரசுகளை விட
 இறையரசு மேலானதுல்லவா?
 இறைவன் துணையுடன்
 காலடி வைத்தார் இனிதாகத்தான்...

ஞ

துன்பங்கள், வேதனைகள்
 துன்புறுத்திய போதும்
 துவளாவில்லை துணிந்து நின்றார்
 துணை இறைவனல்லவா?

வா

இரங்கும் மனம் அதனால்
 இரக்கமில்லாது குறிவைத்து
 இளைஞனை அவர்
 இரக்கத்தோடு பாத்தார்
 இறைவன் சாயலை அவன்
 இவரில் உண்மையில் கண்டான்

ழி

ஆயனே எங்களை ஆனும்
 அன்பாளனே!!
 ஆடுகள் எங்களை
 அன்பான பாதையில் நடத்தும்
 அறிவாளனே!

கு!

வாழ வாழ்த்துகின்றோம்
 பணியும் தொடரட்டும்

நூலகம்
கோரா கேளன் நூலகம்
உண்டு கூடுதல் உண்டு
உண்டு கூடுதல் உண்டு

சகோ. பாலதாஸ் பிறாயன்

நீதியும் அபிவிருத்தியுமே உண்மையான சமாதானத்தின் அடித்தளமாகும்

(Peace through Justice and Development)

அருட்சகோ. பி. தே. யூட்டாஸ்

நீதியும் அபிவிருத்தியுமே சமாதானத்தின் அடித்தளமாகும் என்ற சிந்தனை திருத்தந்தை ஆறாம் சின்னப்பர் எழுதிய போப்பிலோஹம் புரோக்றசியோ (Populorum Progressio) என்ற திருமதலில் இருந்து எடுக்கப்படுகிறது. நீதியும் சமாதானமுமே உண்மையான சமாதானத்தின் உள்ளீருகள் ஆகும். இவ்விரண்டு காரணிகளுக்கும் இழுக்கு வருகின்ற போது இயல்பாகவே குழப்பமும், பிளவும் உண்டாகின்றது. எமது தமிழ் இன வரலாற்றை நாம் புரட்டிப் பார்க்கின்ற போது எவ்வாறு நீதியும் அபிவிருத்தியும் தமிழர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதையும், எவ்வாறு இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் நாம் அறியலாம்.

எமது நாட்டில் நீதியும் அபிவிருத்தியும் சீரிய வகையில் பிரயோகிக்கப்படாத் தன்மையையும் அதன் விளைவுகளையும் பின்வருமாறு பட்டியல்ப்படுத்தலாம்.

1. இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டமை
2. 1956 இல் கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்களைச் சட்டமும், சிங்களத்தனி யாண்மையும்,
3. 1958, 1977, 1981, 1983 இல் நடைபெற்ற தமிழ் எதிர் இனக்கலவரங்கள்,
4. அரசு உதவியோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட இன ஒழிப்பு, நடைமுறைகள்.
5. 1972 இல் கொண்டுவரப்பட்ட கல்வித் தரப்படுத்தல்
6. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பதவி உயர்வு போன்றவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாகுபாடுகள்.
7. 6 வது திருத்தத்தில் தமிழ்ப்பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் புறந்தள்ளப்பட்டமை
8. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டமை,
9. தமிழ் மாணவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டமையும், குடும்பங்கள், தலைவர்கள் இல்லாது சிதறடிக்கப்பட்டமை,
10. இராணுவ நடவடிக்கைகளும் சொத்தழிப்புக்களும்.

சமாதானமும் அபிவிருத்தியும்

சமாதானம் என்ற பதம் பல்வேறு கோணங்களில் அணுகப்படக் கூடியது. பலரும் பல்வேறு முறையில் வரைவிலக்கணம் கொடுக்கக் கூடிய சொற்பதம். பெரும்பான்மையான விஞ்ஞானிகள் வன்முறையும் போரும் இல்லாத நிலையை சமாதானம் எனக் கூறுவர். இன்னும் சிலர் சற்று மேலே சென்று வன்முறையை தனிநபர், சமூக வன்முறை என மையப்படுத்தி, இவை இரண்டும் இல்லாத நிலையே சமாதானம் எனக் கூறுவர். இன்னும் சிலர் கலாசார அம்சங்களின் ஊடாகவும் சமாதானத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறமுற்படுகின்றனர்.

அபிவிருத்தி என்ற பதம் பல்வேறு வகையில் நோக்கப்படலாம். தனிநபர், அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு, உளவியல் ரீதியில் அபிவிருத்தியை நாம் ஆய்வு செய்யலாம். இவை அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்தே அபிவிருத்திக்கு நாம் வரைவிலக்கணம் கொடுக்கலாம். ஓர் அரசோ அல்லது குழுவோ ஓர் இனத்தை நசுக்க முயல்கின்ற போது அவர்கள் முதலில் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடு அபிவிருத்திக் கான செயற்பாடுகளை குறுப்பிலிருதல் ஆகும். அபிவிருத்திக்கான படிகள் தாக்கப்படும் போது இயல்பாகவே அனைத்துப் படிமுறைகளும் தகர்க்கப்படுகின்றன.

யதார்த்த குழலோடு ஒத்த சீந்தனை:-

நீதியும் அபிவிருத்தியும் சமாதானத்தின் அடிப்படைகளாகும். எமது நாட்டின் சமாதான முயற்சிகள் ஆரம்பத்தில் முழுமூரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் தற்போது நகரமுடியாத அளவிற்குத் தடைப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். சுயலாபங்களும், அதிகார வெறியும், நான் என்ற மமதையும் சமாதான முயற்சிகளின் எதிரிகளாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. பிரதமரினதும், ஐனாதிபதியினதும் கருத்திதாற்றுமையின்மையே இவ்வாறான ஓர் நிலைக்கு நாட்டை கொண்டு சென்றுள்ளது.

நாட்டு மக்கள் யதார்த்த குழலையும், அதன் நகர்வுத்திசைகளையும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் நீதியினதும் அபிவிருத்தியினதும் பாங்கை உணரக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். இறந்தகாலத்தில் தமிழர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அநீதிகள் எண்ணிலடங் காதவை. இறந்தகால அநுபவம் நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் எமது செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கலாம். கிறிஸ்தவ மனப்பான்மையோடு அணுகுகின்ற போது திறந்த மனத்தோடு நீதிக்காக, அபிவிருத்திக்காக உழைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

சமாதான முயற்சியில் ஈடுபடும் இரண்டு தலைமைப்பீடங்களும் மக்களின் வளர்ச்சியில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். விவரமனே வார்த்தை

களிலும் எழுத்துக்களிலும் மாத்திரமல்லாது சமாதானத்தின் மீதுள்ள பற்று செயற் பாட்டிலும் காட்டப்பட வேண்டும். உண்மையாகவே பல சிங்கள், தமிழ்த் தலைவர்கள் சமாதானத்திற்காக விரும்பி உழைக்கின்றார்கள். பெரும்பான்மையான மக்கள் இவ் இருபது வருடத்திற்கும் மேலான போரினதும், அது பெற்றெடுத்த அழிவுகள், வன்முறைக் கலாச்சாரம், பாகுபாடுகள் இவற்றை ஒழிப்பதற்கான ஒரே ஒரு வழி சமாதானம் தான் என்ற கருத்தில் ஒத்து இருக்கின்றார்கள்.

விவிலியப் பார்வை

நாம் இறைவார்த்தையைப் படிக்கின்ற போது சமூக நீதியின் இறைவாக்கினராக எமக்குத் தரப்படுபவர் ஆமோஸ் ஆவார்.

“நீதி வெள்ளிமனப் பொங்கி வருக! நேரமை வற்றாத ஆறாகப் பாய்ந்து வருக” (5:24) என்று கூறி அநீதிக் கெதிராகக் குரல் கொடுப்பதை நாம் காணலாம்.

“நன்மை செய்யக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள், நீதியை நாடித் தேடுங்கள், ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு உதவி செய்யுங்கள், திக்கற்றோருக்கு நீதி வழங்குங்கள், கைம்பிபண்ணுக்காக வழக்காடுங்கள்” (எசா 1:17). என இறைவாக்கினர் எசாயா நீதியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார். அநேகமான திருப்பாடல்களை நாம் படிக்கின்ற போது நீதிக்கான குரல் அங்கே ஒங்கியிருப்பதை நாம் காணலாம். திருப்பாடல்கள் சாதாரண மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களில் இருந்து தோன்றிய பாடல்கள் ஆகும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவின் முழுப்போதனையையும் வெள்ளிடைமலையாக எடுத்துக்கூறும் மலைப்போதனையில் நீதியைப் பற்றி இரண்டு தடவைகள் குறிப்பிடப்படுகிறது. “நீதிநிலைநாட்டும் வேட்கை கொண்டோர் பேறுபிபற்றோர்; ஏனெனில் அவர்கள் நிறைவு பெறுவர்” (மத் 5:6), “நீதியின் பொருட்டுத் துன்புறுத்தப் படுவோர் பேறுபிபற்றோர், ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களுக்குரியது,” (மத் 5:10)

புனித பவுல் எபேசிய மக்களுக்கு எழுதிய மடலில் “நீதியை மார்புக்கவசமாக அணிந்து கொள்ளுங்கள்...” (6:14) என மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றார். ஏனெனில் நீதியில் இருந்து பிறப்பதே அமைதியாகும். நீதிக்காக உழைப்பது இலகுவான காரியமல்ல. பல்வேறு சவால்களைத் தாங்க வேண்டியிருக்கும். இதைத்தான் புனித பேதுரு தனது முதல் திருமுகத்தில்” நீதியின் பொருட்டுத் துன்புற வேண்டியிருப்பிலும் நீங்கள் பேறுபிபற்றவர்களே. யாருக்கும் நீங்கள் அஞ்சிந்துங்கவோ மனங்கலங்கவோ வேண்டாம் (3:14) எனக் குறிப்பிடுகின்றார். கிறிஸ்து நீதிக்காகக் குரல் கொடுத்தார். அவருக்கு இவ்வுலகு கொடுத்தது சிலுவைச்சாவு.

இரண்டாம் வத்திக்கான் திருச்சங்க கொள்கைத்திரட்டுகளுள் 'இன்றைய உலகில் திருச்சபை' பின்வருமாறு கூறுகிறது. "எனவே படைப்புநலன்கள் அனைத்தும் நீதியை வழிகாட்டியாகவும் அன்பைத் துணையாகவும் கொண்டு அடிப்படையில் சரிசமமாக எல்லா மனிதருக்கும் சென்று சேர வேண்டும்"(69) இச்சிசயற்பாடு சீராக நடைபெறவில்லை என்றால் அங்கு நீதி இருக்காது, சமாதானம் இருக்காது.

'அவனியில் அமைதி' என்ற திருமடலில் நீதியினதும் அபிவிருத்தியினதும் முக்கியத்தை திருத்தந்தை 23ம் அருளப்பர் அழுத்திக் கூறுகிறார். ஆயர் ரோமாரோவின் வாழ்வு சிறந்த இதாரணமாகும். நீதியும் அபிவிருத்தியும் மக்களுக்கு வழங்கப்படாது மக்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட போது நீதியின் குரலாக ஒலித்தவர் தான் ஆயர் ரோமாரோ ஆவார்.

முடிவாக

சமாதான முயற்சிகளை வெற்றிப்பாதையில் இட்டுச் செல்ல பலரும் பலவகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். ஆனால் நீதிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் எதுவும் நிலைக்கப் போவதில்லை. உண்மையான சமாதானத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டியது நீதியும் அபிவிருத்தியும் ஆகும். இவை இரண்டுமே உண்மையான சமாதானத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. இலங்கை அரசினதும், (தமிழ்நாடு) விடுதலைப் புலிகளினதும் தலையாய கடமை மக்களின்பால் முழுமையான அக்கறை கொண்டு, மக்களின் வளர்ச்சியிலும் நீதியிலும் எப்போதும் கவனம் செலுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

பரிசுத்த தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவுல் இவ்வருடத்திற்கான தனது சமாதானத் தினச் செய்தியில் நீதி அபிவிருத்தி என்பவற்றின் ஊடாக சமாதானத்தை இருவாக்க அனைத்துலக மக்களையும் அன்போடு அழைத்திருக்கின்றார். எங்கே நீதியும் அபிவிருத்தியும் செழித்தோங்குகின்றதோ அங்கே தான் நிலையான அமைதியும் சமாதானமும் இருக்கும்.

துணைநின்ற நால்கள்

- 1) Mc Oustra, Christopher, "Love in the Economy", St.Paul's Publications England, 1990.
- 2) Pope John XXIII, "Pacem in Terris": Peace on Earth, Catholic Truth Society, London, 1963.
- 3) Pope Paul VI, 'Populorum Progressio, The Great Social Problem, Catholic Truth Society, London, 1967.
- 4) ஸ்ரீயான், வ. பவுல், எரோணிமுசு,கு.,(தொகுப்பு) இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள், தேடல் வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி,2001.

யூவாற்றில் நிருத்தங்கள்

கிராம முறை போன்ற விஷயங்கள்

அருட்சுகோ. யெ.ஜெஸல் ஜகானந்தன்

உரம்பு வாழ்க்கை

வயது வந்து நரைத்த குழந்தையின் அனுபவங்களின் தொகுப்பே வாழ்க்கை என்ஸாம். எமது திருத்தந்தையும் வயதுவந்த ஆழமான ஆண்மீக அனுபவம் நிறைந்த புனித மனிதர். 1920ம் ஆண்டு மே மாதம் 18ம் திகதி போலந்தின் வாதோலவிச் நகரில் வொய்த்தொல்யா தம்பதியருக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். கரோல் ஜோசப் வொய்த்தொல்யா எனப் பெயரிடப்பட்டார். 9ம் வயதில் தாயை இழந்த இவர் மருத்துவப்படிப்பை முடித்திருந்த ஒரே சகோதரனை தன் 12ம் வயதில் இழந்தார். இழப்பு என்பது சிறுவயதிலிருந்தே பழகிப்போன ஒரு அம்சம். இதனால்தான் நம் திருத்தந்தை அன்னை மரியாளிடம் தனது சகல துன்பத்திலும் அரவணைக்கும் அன்னையாய் நம்பி வாழ்கின்றார்.

இவர் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற போதே நாத்ஸி துருப்பினர் அதனை ஆக்கிரமித்ததால் 1939ம் வருடம் பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட, கல்குவாரியிலும், பின் இரசாயனத் தொழிற்சாலையிலும் பணிபுரிந்தார். தன் தேவ அழைத்தலை உணர்ந்த இளைஞர் கரோல் வொய்த்தொல்யா 1942ம் வருடம் CRACOWல் இரகசியமாகச் செயற்பட்ட குருமடத்தில் இணைந்தார். இவர் குருமடத்தில் இணைவதற்கு முன்னரே, வாழ்க்கையில் உறவு என்று இருந்த கோட்டையின் இறுதிக் கல்லும் இடிக்கப்பட்டு விட்டது. 1941ம் ஆண்டு தன் தந்தையையும் இழந்தார்.

1946ம் வருடம் இவர் குருவாகத்திருநிலைப்படுத்தப்பட்டபோது நெருங்கிய உறவினர்கள் என்று எவரும் இருக்கவில்லை. குருவான உடனேயே ரோம் நகருக்கு உயர்கல்விக்கு என அனுப்பப்பட்டார். கோடை விடுமுறை நாட்களில் பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் மற்றும் போலந்து குடியேற்றதாரர்களிடையே பணியாற்றினார். இரண்டே

ஆண்டுகளில் படிப்பை முடித்த இவ்விளங்குரு, போலந்து திரும்பி பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆண்மீகக் குருவாக முன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். 1958ம் ஆண்டு CRACOW துணை ஆயராகவும், 1964 இல் பேராயராகவும், 1967ல் காத்தினாலாகவும் உயர்த்தப்பட்டார். எம் திருத்தந்தை சிறந்த நடிகர், உதைபந்தாட்ட வீரர், சிறந்த எழுத்தாளர் “நம்பிக்கையின் நுழைவாயிலை கடத்தல்” என்ம் நால் உலக புகழ் பெற்றது. 35 நாடுகளில் 70 மொழிகளில், 20 மில்லியன் விற்பனையாகி சாதனை படைத்தது. 1978ம் ஆண்டு அக்டோபர் 16ல் திருச்சபையை வழிநடத்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். புனித இராயப்பரின் 264வது வாரிசாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

பணிவாழ்வில் முக்கிய தங்கள்

பணிவாழ்வில் 25 ஆண்டுகளை பூர்த்தி செய்யும் திருத்தந்தை உரோமையின் ஆயராகவும், வத்திக்கான் அரசின் தலைவராகவும், எல்லாவற்றையும் வீடு 95 கோடி கத்தோலிக்க விசுவாசிகளின் தனிப்பெரும் உலக திருச்சபையின் தலைவராகவும் திகழ்கின்றார். 445 வருட இத்தாலிய பாப்பரசர் பாரம்பரியத்தை உடைத்து, இத்தாலியர் அல்லாத முதல் பாப்பரசர். இளம் வயதில் பாப்பரசரானவர். அதிக காலம் திருச்சபையை வழிநடத்திய பாப்பரசர்கள் வரிசையில் இரண்டாவது பாப்பரசர் என்ற பெருமைக்கு உரியவர். இளமை முதல் எளிமையை நேசித்தவர். எளியோர்க்காக தன்னை நற்செய்தியாக மாற்றியவர். அன்னை தெரேசாவின் அர்ப்பண வாழ்வையும் சேவையையும் கண்டு அவரது ஏழைகளில் இறைவனைக் கானும் பணியால் ஈர்க்கப்பட்டவர். படைகவுரையும் மன்னிக்கும் பரந்த மனம் படைத்தவர். 1981ம் ஆண்டு மே 13ம் திகதி அலி அக்கா எனும் பாலஸ்தீன இளைஞரால் சூடப்பட்டார், ஆனால் அன்னை மரியின் துணையால் காக்கப்பட்டார். தன்னை கொல்ல வந்த துரோகிக்கு சிறைச்சாலை சென்று மன்னிப்பு வழங்கினார். இந்த ஒரு நிகழ்வு போதும் எம் திருத்தந்தையின் ஆண்மீக வாழ்வின் ஆழத்தை அறிவதற்கு.

மக்களோடு மக்களாய்த் தான் இருப்பதையும், அவர்களுடன் ஆயனாய் பழகுவதையும் விரும்புகின்றவர். தான் பாப்பரசராக தெரியப்பட்ட நாள்முதல் இன்றுவரை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காவும், ஏழைகள் இவர்கள் மட்டில் ஆழந்த கரிசனை கொண்டு தனது சுற்றுமடல்களிலும், பிரசங்கங்களிலும் வலியுறுத்திப் பேசி வருகின்றார். தமது 25 வருட பணிக்காலத்தில் 1000பேட்டிகளில், 17 மில்லியன் மக்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்துள்ளார். இந்த 25 ஆண்டுகளில் கத்தோலிக்க விசுவாசிகளின் தொகை 45 லிமுக்காட்டால் உயர்ந்துள்ளது என்றால் திருத்தந்தை தன்னை மந்தைகளுக்காக அர்ப்பணித்ததன் வெளிப்பாடுதான். எந்த நாடாக இருந்தாலும் அந்த நாட்டின் கலாசாரத்தை மதித்து அந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கரிசனையாய் உள்ளார். ஆபிரிக்கா,

ஆசியா, ஐரோப்பா என்று தனது கொள்கைத் திரட்டுகளை எழுதி வழிகாட்டியவர். இதுவரை 14 சுற்றுமடல்களையும், 65 அப்போஸ்தலிக்க கொள்கைத் திரட்டுக் களையும் வெளியிட்டுள்ளார். மனிதனும் கடவுளும், அன்னைமரியாள், நற்கருணை என்று பல மையக்கருத்துக்களை தாங்கி எழுதியுள்ளார். தமது ஆட்சிக்காலத்தில் திருச்சபையின் உயர்பீட ஆணைக்குழுக்களைப் புதுப்பித்துப் புத்தாக்கமும், புதிய வழிமுறைகளில் அவை செயல்படவும் வழிசமைத்துக் கொடுத்தார்.

இந்த நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த திருத்தந்தை, சமாதானத்தின் தாதுவன், தலைசிறந்த மாமனிதன் - இக்கால வரலாற்றில் அரசியலில் ஈடுபட்ட பாப்பரசர், அஞ்சா நெஞ்சினனாய் அநீதியை எதிர்த்துநிற்கும் ஆண்டவன் அடியான். பல்சமய உரையாடல்களையும், உறவாடலையும் புதுப்பித்து சமய புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தியவர். திருச்சபையின் வரலாற்றிலே முதன் முதலாக திருத்தந்தை ஒருவர் யூதமத்த் தலைமை குருவை சந்தித்து சமரசம் செய்தவர் நம் திருத்தந்தை. ரசிய, கிரேக்க ஓத்தடோக்ஸ் திருச்சபையினரை சந்தித்து அவர்களுடன் உறவு பாலம் அமைத்தவர். இதற்குத் திருத்தந்தையின் ரசிய விஜயம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஓட்டாத உறவாக கருதப்பட்ட இஸ்லாம் கத்தோலிக்க உறவில் ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியவர். 2001ம் ஆண்டு சிரியாவிற்கான விஜயத்தின்போது புனித திருமுழுக்கு யோவானின் கல்லறை உள்ள இடத்தில் உலகிலே மிக பழமையான 8ம் நூற்றாண்டிற்குரிய “உமயத்” பள்ளிவாசலை தரிசித்து அங்கு இஸ்லாமிய மதத் தலைவரும் எம் திருத்தந்தையும் இணைந்து செபவழிபாட்டில் ஈடுபட்டனர். திருச்சபையின் வரலாற்றில் ஒரு திருத்தந்தை முதல் முதலாய் பள்ளிவாசல் ஒன்றில் பாதம் பதித்து முஸ்லிம்களுடன் உறவை ஏற்படுத்திய பெருமை எம் திருத்தந்தையே சாரும். எம் திருத்தந்தை சகிப்புத் தன்மை நிறைந்தவர், இதனால்தான் தனது புதன் மறை போதகத்தில் சங்கீதங்களைப் பயன்படுத்திச் சகிப்பு தன்மை மனிதனுக்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதை உணர்த்தி வருகின்றார். சகிப்பு தன்மைகள் வளர சங்கீதங்கள் சிறந்த சாதனம் என 2003, கார்த்திகை முடில் உலக சகிப்புத் தன்மை தினத்தில் வலியுறுத்திக் கூறினார்.

அன்னை மரியாளில் அளவுகடந்த அன்பும் பக்தியும் கொண்டவர். “நான் எல்லாவற்றையும் அன்னைமரியின் கையில் ஓப்படைக்கின்றேன், தாய்க்குரிய அன்புடன் அவள் தன் அன்புமகன் யேசுவிடம் பரிந்து பேசுவாள்” என்று 2002ம் ஆண்டு அக்டோபரில் திருச் செபமாலையின் ஆண்டை ஆரம்பித்து வைத்தபோது கூறினார். திருத்தந்தை சிறந்த இறையியலாளர் மரியன்னை பற்றி எழுதும் போது, அவள் உலகின்தாய் அந்த அன்னையால்தான் எல்லாமக்களையும் ஒன்று சேர்க்க முடியும் என்றார். தனது விருதுவாக்கைக் கூட மரியாளின் மாதிரியையும் கீழ்ப்படிதலையும்

பின்பற்றி “என்ன முழுவதும் உமக்கே” என்று மரியன்னை போன்று இறை திருவுளத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். ஓனியின் மறைநிகழ்ச்சி எனும் புதிய காரணிக்கங்களை ஏற்படுத்தியது முக்கிய அம்சமாகும்.

இளைஞர்களின் வாழ்வில் அதிகம் அக்கறை கொண்டவர். உலகக் கத்தோலிக்க இளைஞர் மாநாட்டில் நேரடியாக பங்குபற்றி அவர்கள் பொறுப்பின் மகத்துவத்தை விளக்குவார். 1984இலும், 2002இலும் கண்டாவில் நடைபெற்ற இளைஞர் ஒன்று கூடல் உணர்த்துகின்றது. திருத்தந்தை தமது ஆட்சிக்காலத்தில் மறை மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து, நற்செய்திப் பணியை நிறைவாய்ச் செய்ய வழிகோலியுள்ளார். 1000த்திற்கு மேற்பட்ட ஆயர்களையும், 200ஞ்கு மேற்பட்ட ஆயர்களையும் கர்த்தனால் நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளார். யூபிலீ ஆண்டில் எந்த திருத்தந்தையும் வரலாற்றில் செய்யாத ஒரு மாபெரும் நற்செய்தி விழுமியத்தை செயல்ப்படுத்தினார். அதாவது வரலாற்றில் திருச்சபை செய்த தவறுகள் அத்தனைக்கும் அகில உலகத் திருச்சபையின் சார்பில் பகிரங்கமாக மன்னிப்பைக் கோரினார். இதனால் ஏனைய சமயத் தலைவர்களுக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. 2003ம் ஆண்டில் ஈராக்கை அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் தாக்கிக் கைப்பற்றிபோது உல்க அரபு நாடுகள், ஐ.நா. அனைத்தும் மௌனமாய் நின்றபோது, அமெரிக்காவின் தவறை தனியே நின்று சுட்டிக்காட்டி கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். இதுவரை 478 இறை அடியார்களை புனிதர்கள் நிலைக்கும், 1315 இறை அடியார்களை முத்திப்பேறு பெற்றோர் நிலைக்கும் உயர்த்தியுள்ளார். அண்மையில் அன்னை தெரேசாளையும் முத்திப்பேறுபெற்ற நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளார். இவை அவர் இறை அடியார்களில் கொண்டுள்ள அக்கறையையும், மதிப்பையும் உணர்த்துகின்றது.

திருச்சபையின் படிப்பினைகளையும் விசுவாசவாழ்விற்கு எதிரான சக்தியை எதிர்ப்பதில் தயங்காத மாமனிதர், கருவறையை கல்லறையாக்கும் கருக்கலைப்பு, ஒரேபாலின திருமணம், பெண்களைக் குருக்களாக நியமிப்பது மனித குளோனிங் ஆராய்ச்சி இவைகளை வன்மையாக எதிர்த்து வருகின்றார். அமெரிக்கத் திருச்சபையின் கட்டமைப்பை சிதைக்க பல்வேறு யுத்திகளைக் கையாண்டு பலமிழக்க செய்யும் முயற்சியில் இருந்து திருச்சபையை பாதுகாத்து வருகின்றார். அவரது சீரிய வழிநடத்தவும், சிறந்த தலைமைத்துவமுமே காரணமாகும். உலகில் வெள்ளம், புயல், யுத்தம் இவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இன, மத, பேதம் மறந்து கரித்தாஸ் அமைப்பு மூலம் தமது உதவிக்காரத்தை நீட்டிம் மனோபாவும் கொண்டவர். உலக அமைத்தை வலியுறுத்தி அதற்காகக் குரல் கொடுப்பவர். 1999ம் ஆண்டு மடுத்திருத்தலத்தில் அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டது அறிந்து அதிர்ச்சியையும், தமது எதிர்ப்பையும் அரசாங்கத்திற்குக் காட்டியவர்.

பயண வார்ஷிக்

எமது திருத்தந்தை பயணம் செய்யும் திருத்தந்தை எனப் பேசுப்படுபவர். மக்களோடு மக்களாய் இருப்பதிலும், அறயவுக்குரிய பண்போடு அவர்களை அனுகி வழிநடத்துவதற்காகவும் அவர்தம் பயணங்களை மேற்கொள்வார். 102 திருப்பயணங்களை இதுவரை மேற்கொண்டுள்ளார். 30 தடவை உலகை வலம் வந்திருக்கின்றார். 131 நாடுகளை தரிசித்திருக்கின்றார். 690 உலக தலைவர்களை சந்தித்திருக்கின்றார். 226 பிரதம மநிதிரிகளை சந்தித்திருக்கின்றார். 540 நாள் பயணத்தில் 82 587 கிலோமீற்றர் பிரயாணம் செய்துள்ளார். 2400 பகிரங்க உரைகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். இத்தாலியில் 259 நகரங்களை தரிசித்திருக்கின்றார். கடந்த அக்டோபர் 16ம் திகதி தமது பணிவாழ்வின் வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடினார். துப்பாக்கிச் சூட்டாலும், விபத்தாலும், முதுமையாலும், உடல்நலிவற்றாலும் அறிவுத் தெளிவு குன்றாமல் தமது நாளாந்த கடமைகளை நிறைவேற்றிவருகின்றார். துன்பத்தை ஒரு மனிதன் எவ்வாறான மனநிலையோடு நோக்க வேண்டும் என்பதந்கு எமது திருத்தந்தை சிறந்த உதாரணம். நம்முடைய நல்வாழ்விற்காய் எல்லோர் சார்பாகவும் ஏற்றப்பட்ட தியாகதீபம் நம் திருத்தந்தை.

எம் இனிய இறையியல் கோல வாசகர்களே,...

எமது நாட்டில் பணவிக்கமும், பொநுட் செலவும் அதிகரித்துள்ள இவ்வேளையில் நாழும் எமது வெளியீடிற் கான சந்தாவை அதிகரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பங்கக்குறிஞ்கு உள்ளாகியுள்ளோம். நீங்கள் அறிந்தது போன்று இன்று காகிதாகிகளின் விலையும், அச்சிடல் செலவும் அதிகரித்துள்ளது. எனவே நாங்கள் உள்நாட்டிற்கான ஆண்டுச் சந்தாவாக 100 ரூபாவையும், வெளிநாட்டிற்கான ஆண்டுச் சந்தாவாக 10 US \$ ஐயும் பெற விரும்புகின்றோம். எனவே மனமுவந்து இம்மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கடந்த ஆண்டிற்கான கட்டணம் செலுக்காதவர் களும் தயவுசெய்து உங்கள் பதிவெண்ணுடன் கட்ட ணத்தை அனுப்பிவைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

உங்கள் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் எமது இறையியல் கோல வளர்ச்சிக்கு எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம். நன்றி.

நிர்வாகக்குழு

கிருத்தந்தை ம் யோவான் பவல்

இரும்சினான்த் தூதுவர்

செல்வி. மனீ. டிலேசியா மாநாள்

அற்முகம்:

“என் அட்டுக்குட்டிகளைப் பேணிவளர்” (யோவான் 21:15c, 16c, 17d) என்ற குட்டிகளுக்கு இணங்க புனித பேதுருவின் வாரிசாகப் பணி ஏற்று வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாரும் எம் திருத்தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவுலின் வாழ்க் கையை பலரும் பல்வேறு கோணத்தில் அணுகுவர். போரும், பிளவுகளும், மனித எதிர்ப்போக்குகளும் நிறைந்து, அமைதியின் சுவையற்று பயணிக்கும் இன்றைய உலகில் திருத்தந்தை அவர்களின் பணிகளை நோக்குகின்ற போது அவரை ஒரு சமாதானத்தூதுவராக அணுகுவது சாலச்சிறந்தது அடகும். இவரது சமாதானப் பணி யானது நான்கு முக்கிய அம்சங்களின் அடிப்படையில் நோக்கப்படலாம்: கீழைத்தேய சபைகளுக்கும் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும் இடையில் ஒரு சமாதானத் தூதுவராக செயற்பட்டார், கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கும் பிரிந்துபோன சகோதர கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இடையில் சமாதானத் தூதுவரானார், மற்றைய மதங்களுக்கும் சிறப்பாக இஸ்லாமிய மதத்திற்கும் கத்தோலிக்கத்திற்கும் இடையில் சமாதானப் பாலம் அமைத்தார், இவற்றை எல்லாம் கடந்து இந்த முழு உலகிற்குமே சமாதானத்தின் கருவியாகச் செயற்பட்டார் எனக் கூறலாம்.

கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும்

கீழைத்தேய சபைகளுக்கும் தொடரியல்:

கீழைத்தேய கிறிஸ்தவர்களுக்கும், மேற்கத்தைய கிறிஸ்தவர்களுக்குமிடையே தோன்றி வளர்ந்து வந்த போட்டிமனப்பான்மை 1054 இல் உச்சக்கட்டத்தை

அடைந்து பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும், பாரிய பிளவிற்கும் வழிகோலியது. அதன் பிற்பாடு திருத்தந்தை ஆறாம் பவுஸ் உட்பட பலரும் இணைப்பிற்காக அயராது உழைத்துள்ளார்கள்.¹ இரண்டாம் வத்திக்கான் திருச்சங்கம் கிறிஸ்தவ ஒருமைப் பாட்டிற்கான பாதையை அகலத்திறந்து விட்டது எனலாம்.

2001 மே 4இல் உண்மையிலேயே ஓர் சமாதானத்தாதுவராக திருத்தந்தை புறப்பட்டு கிரேக்க கிறிஸ்தவ சபைத் தலைவர்களைச் சந்தித்து அவர்களோடு உறவாடினார். அவர்களோடு சேர்ந்து திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்து சபைகளின் ஒன்றிப்பிற்காக மன்றாடினார். கடந்த காலங்களில் கத்தோலிக்க திருச்சபை கீழைத்தேய கிரேக்க சபைகளுக்கெதிராகச் செய்த தவறுகளுக்காக மன்னிப்பு வேண்டினார்.

பல்வேறு கொள்கைகளிலும் கோட்பாடுகளிலும் ஒருமைப்பட்டு இருக்கும் கீழைத்தேய கத்தோலிக்க சபைகளும் மேற்கத்தைய கத்தோலிக்க சபையும் இணைந்து கிறிஸ்துவை உலகிற்கு கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அழுத்தி உரையாற்றினார். மிகுந்த தாழ்மையோடு, இறங்கிச் சென்று சமாதானத்தின் கருவியாக திருத்தந்தை செயற்பட்டார் என்ற உண்மையை யாரும் மறுப்பதிற்கில்லை.

கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும் பீந்துபோன சகோதர கிறிஸ்தவர்களுக்கும் திடையில்:

நானுக்கு நாள் புற்றிசல் போல் பல கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் தோன்றிவருவது கண்கூடு. இவ்வாறான நிலை இறைவார்த்தையை தத்தமது சுயவிருப்பு வெறுப்பு களிற்கமைய விளக்கங்கொடுக்க வழிஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறான நிலையில் அனைத்து அறியர்களுக்கும் மடல்களை எழுதி கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பிற்கான தேவையை திருத்தந்தை வலியுறுத்தியதோடு பிரிந்துபோன சகோதர சபைகளின் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களோடு உரையாடியுள்ளார்.

“நற்கருணையின் திருச்சபை” என்ற திருமடலிலும் ஒரு அத்தியாயத்தை பிரிந்த சகோதரர்களுடனான உறவில் கத்தோலிக்கர்கள் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

¹ Austin Flannery, Vatican Council II: The Common Declaration of Pope Paul VI and Patriarch Athenagoras I, St. Paul Publication, 1975, p.429.2

ஒன்றிப்பின் திருச்சங்கம் என அழைக்கப்படும் 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் பிரிந்துபோன சபையினரை கிறிஸ்தவரென்றிப்பு என்ற மையக்கருத்தோடு அரவணை த்தது. திருச்சங்கத்தின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் பாரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட திருத்தந்தை பலதடவைகள் பிரிந்துபோன சபைத் தலைவர்களை வரவேற்று உறவாடியுள்ளார். இன்னும் அதிகமாக ஒன்றிப்பின் அவசியத்தையும், கிறிஸ்துவினால்தான் மீட்பு உலகிற்கு கிடைக்கும் என்ற பேருண்மையையும் தனது உரைகளில் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்.

கிறிஸ்துவின் பெயரைக் கூறிக்கொண்டு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என பிரிந்து வாழ்வது மற்றைய மதத்தவர்களுக்கு உண்மையிலேயே இடறலாய் இருக்கிறது என்பதை புரியவைத்திருக்கிறார். இந்த வகையில் திருத்தந்தை அவர்கள் பிரிந்துபோன சகோதரர்களுக்கிடையிலும் ஓர் சமாதானத் தூதாகச் செயற்பட்டுள்ளார்.

கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கும்

மற்றைய மதங்களுக்கும் ஒடையீல்

சமாதானக் கருவியாக

“உலக சமாதானம் ஒரு நிரந்தர அர்ப்பணம்” என்னும் 36வது உலக சமாதான தினத்திற்கான செய்தியை வழங்கிய திருத்தந்தை “சமாதானமானது இறைவனால் ஏற்படுத்தப்படும் சட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றினால் மட்டுமே ஏற்படுத்த முடியும். இதற்கு சமயங்கள் சமாதானத்தை உருவாக்குவதிலும், அதற்

கான நிலைப்பாடுகளை உருவாக்குவதிலும் பெரும் பங்காற்ற முடியும்” என்று கூறியதுடன்; சமயரிதியில் தானே அதை செயற்படுத்தி சமாதானத்தின் இணைப் பாளராகத் திகழ்கின்றார். 2001 மே 4இல் திருத்தந்தை அவர்கள் சீரிய இஸ்லாமியரைச் சந்தித்து மொகமதியர் பள்ளிவாசல்களுக்குச் சென்று ஆண்டாண்டு காலமாக திருச்சபை வரலாற்றில்விட்ட தவறுகளை ஏற்று அவற்றிற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுள்ளார்.

திருத்தந்தையின் இச்செயற்பாடானது “மன்னிப் பின்றி நீதியில்லை நீதியின்றி சமாதானமில்லை” என்ற 35வது உலக சமாதான தினத்திற்கான அவரது செய்தியின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. 1981 மே 13ல்

சமாதானமானது
இறைவனால்
ஏற்படுத்தப்படும்
சட்டத்தை
முழுமையாக
நிறைவேற்றினால்
மட்டுமே
ஏற்படுத்த முடியும்

நோம் நகரில் மக்களை சுந்திக்க வந்த போது தன்னைச் சுட்ட முகமது அலி அக்காவை 1983ல் சிறைச்சாலையில் சுந்தித்த போது “அவர் எனது சகோதரன்” என மன்னிப்பு வழங்கினார். இவ்வாறு மன்னிப்புக் கேட்டும் மன்னிப்பு வழங்கியும் சமாதானத்தின் இணைப்பாளராக, தாது வராக நம் திருத்தந்தை விளங்குகின்றார்.

“தந்தையான ஒரே கடவுள் தந்த அழகான இந்த உலகில் வன்முறைக் கலாச்சாரத்தை அழித்து அன்பின் கலாச்சாரத்தையே உருவாக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்ட திருத்தந்தை “பேதங்களுக்கோ, வன்முறைகளுக்கோ, வெறுப்பு களுக்கோ இடமளிக்காது சகலமத்தவரும் உலகசமாதானத்திற்காக ஒன்றுபட வேண்டும்” என மத்திய அங்கீகார குழுமங்களை தஜ்ஜிஸ்தானுக்கு விழியம் செய்தபோது கூறினார். அத்துடன் “சமாதானம் எல்லைகளைற்ற ஒரு மதிப்பீடு வடக்கு-தெற்கு, கிழக்கு-மேற்கு எங்கும் ஒரே சமாதானம்” என 19வது உலக சமாதான தினத்தில் கூறியதுடன், “ஒரே ஒரு சமாதானம் தான் உண்டு இதற்கு ஒருமைப்பாடு, உரையாடல், அனைத்துலக சகோதரத்துவம் அங்கியவற்றின் பாதையே சகலகண்டங் களிலும் சகலமக்கள் மத்தியிலும் எல்லைகளின்றி நீதியும் சமாதானமும் நிலவும் ஒரு உலக சமாதானத்திற்கு வழியாகும்” என சமாதானத்திற்கான வழிகளையும் எடுத்துக் கூறிய நம் திருத்தந்தை சமாதானத் தாதுவர் என்ற நிலையில் அழைந்து விளங்குகிறார்.

உலகனைத்தந்தை ஓர் சமாதானத் தாது

நாடு, இனம், மதம், மொழி எனப் பல நிலைகளில் பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு மனித மாண்பு மறுக்கப்படும் போது இவரின் குரல் நீதியின் குரல் ஒலியாக, சமாதான விரும்பியாக எதிராலிப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக உலகவர்த்தக மையம், அமெரிக்க இராணுவ தலைமைப்பீடுமான பெண்டகன் போன்றவை தாக்கப்பட்டு பல அப்பாவி உயிர்கள் அழிக்கப்பட்ட சோக நிகழ்வு குறித்து திருத்தந்தையின் அனுதாபம், செய்திகள் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப் பட்டதை நாம் அறிவோம். தனிமனித முரண்பாடுகளும், பொருளாசையும் ஈராக்கிய பாரிய யுத்தத்திற்கு வழிகோலியது. ஈராக்கிற்கெதிரான யுத்தம் நிறுத்தப்படவேண்டும் என உலகின் பொலிஸாக தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளும் அமெரிக்காவிற்கு கண்டனம் தெரிவித்த பெருமை நமது திருத்தந்தைக்கு உரியது. ஈராக்கிய யுத்தம் நடைபெற்ற பொழுது ஈராக்கிய மக்களுக்காக திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்து, வேண்டுதல் செய்து, “�ராக்கிய யுத்தம் கவலை தருகிறது யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள்” என்ற வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

எம் இலங்கை மண்ணின் நிரந்தர சமாதானத்திற்காக 2002 டிசம்பர் 18ம் திகதி விஷேட திருப்பலி ஓப்புக்கொடுத்து செபித்தது என நாம் அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். எங்கெங்கு என்னென்ன வழிகளில் சமாதானம் தேவையோ அவற்றிற்காக செபிப்பதுமட்டுமல்ல அதற்காகக் குரல்கொடுப்பவர் எம் திருத்தந்தை என்று கூறினால் அது சாலப்பிபாருந்தும். குறிப்பாக திருத்தந்தை மேற்கொண்ட நூற்றிற்கும் அதிகமான பயணங்கள் சமாதான தூதுப்பயணங்களாகவே குநதப்படுகின்றன. ஏனெனில் தனது பயணங்களின் போது உலகத்தலைவர்களையும் மக்களையும் சந்தித்து சமாதானத் தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, ஆற்றலும் கூறியிருக்கின்றார்.

முடிவாக:

தலைமைத்துவப்பணியை ஏற்றுக்கொண்ட எம் திருத்தந்தை உலகசமாதானத்திற்காக மட்டும் உழைப்பவர் அல்ல. இன்று இறைவனை விட்டுப்பிரிந்த மக்களை இறைவ நூடன் ஓப்புரவாக்கி சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் இறைத்தூதுவராகவும் உள்ளார். இவ்வாறு எம் திருத்தந்தை ஒரே சமாதானத்தூதுவர் என்று சொல்வதில் நாம்பிபருமையடைகிறோம். இறைவனின் பணியாளர்களாக, கிறிஸ்துவின் சாட்சிகளாக வாழும் நாம் சமாதானத்தை இழந்த இவ்வுலகில் சமாதானத்தின் தூதுவர்களாக உழைக்கப்பாடுபடுவோம். அநேக ஆன்மாக்களை இறைவனைடை கொண்டு சேர்க்கும் உடன் உழைப்பாளர்களாக, சமாதான விரும்பிகளாக வாழ நாம் அனைவரும் முயற்சிக்கவேண்டும் என்பதே திருத்தந்தையின் வாழ்வு எம்மிடம் கேட்டுநிற்கும் செய்தியாகும்.

துணைநின்ற நால்கள் :

- * Flannery, Austin, *Vatican Council II, The Common Declaration of Pope Paul VI and Patriarch Athenagoras I*, St. Paul Publications, 1975, p.429.
- * L'osservatore Romon, Weekly Edition in English, 30 Jan.2002, Vatican city.
- * Blazynski, George, "John Paul II," Weildenfold and Nicolson, London 1979.
- * Malinski, M., *Pope John Paul II*, Burns & Oates, London, 1979.

இவ்வினாக்கள்

இறையியலாளர்

- 13 -

அருட்சகோ. எ. எட்வினாதன்

புனித அவிலா தெரேசாள் ST. TERESA OF AVILA (1515-1582)

பிறப்பும் அழைப்பும்

புனித அவிலா தெரேசாள் 1515ம் ஆண்டு பங்குனி 28ம் தீக்தி ஸ்பெயின் நாட்டில், கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவள் சிறுபராயத்திலிருந்தே புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் போன்ற நல்ல ஆண்மீக நால்களைப் படித்து வந்தாள்.

துறவு அர்ப்பண வாழ்வு

இவளுக்கு 14 வயதாக இருக்கும் போது அன்னை இறந்துவிட்டாள். அன்னையின் பிரிவுத்துயர் தாங்க முடியாது, மாதாவின் திருச்சூருபத்தின் முன் முழந்தாளிட்டு தனக்கு தாயாக இருக்க இறைவனின் அன்னையை மன்றாடினாள். இவளுடைய நிலையை கண்ட தந்தை இவளை அகஸ்ரினியன் கன்னியர் மடத்தில் சேர்த்து படிக்க வைத்தார். ஆனால் சுகயீனம் காரணமாக 1532ம் ஆண்டு கன்னியர் மடத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டாள். வீடு திரும்பியதும், தன்னுடைய ஆண்மாவை பாதுகாப்பதற்கு உலகத்தை துறப்பது மேலானது என்பதை உணர்ந்து கொண்டாள். அதனால் 1536ம் ஆண்டு கார்மேல் சபையில் இறைந்து, தன்னை முற்று முழுதாக கிறிஸ்தவ பணிவாழ்விற்கு அர்ப்பணித்து வார்த்தைப்பாடுகள் கொடுத்தாள்.

துறவு வாழ்வும் சமாவூஹம்

இவளுடைய இறைபணி வாழ்வில் பல துன்பச் சோதனைகள் கலந்திருந்தன. உடல் நோயும், மன வேதனையும் இவளை வருத்தியது. 1538ம் ஆண்டு மீண்டும் சுகயீனம் காரணமாக மடத்தை விட்டு வெளியேறினாள். ஆனால் 1540ம் ஆண்டு திரும்பவும் தன்னை இறைந்துக் கொண்டாள். நல்ல துறவியாக பல ஆண்டுகள்

மடத்தில் வாழ்ந்த போதிலும், தன்னிடம் இருந்த குற்றங்களை கடவுளின் உதவியுடன் அகற்றி புண்ணிய வாழ்வில் முன்னேறத் தொடங்கினாள். இவள் கடவுளின் குரலையும், காட்சியையும் 1555-56ம் ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக அனுபவித்தாள். இவள் பரிசுத்த ஆவியால் ஏவப்பட்டு, புனித அல்காந்தரா இராயப்பரின் ஆலோசனையுடன் கார்மேல் சபையை சீர்திருத்தும் பெரிய பணியை தொடங்கினாள். பல பிரச்சினைகள், எதிர்ப்புக்கள் மத்தியிலும் கடினமாக வாழ்க்கை வாழ்வதற்கேற்ற ஒழுங்கு முறைகளை வகுத்து, அதன்படி வாழ புனித சூதையப்பர் கன்னியர் மடத்தை 1562ம் ஆண்டு அவிலாவில் ஆரம்பித்தாள்.

துறவற மடங்களின் நிறுவனராக

1567ம் ஆண்டு, கார்மேல் சபைத் தலைவருடைய உத்தரவுடன், கடினமான வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றக் கூடிய 16 துறவற இல்லங்களை நிறுவினாள். இரண்டாவது துறவற கன்னியர் மடத்தை ஆரம்பித்து வைத்த போது புனித சிலுவை அருளப்பரை சந்தித்தாள். அவரின் உதவியுடன் ஆண்களுக்கான ஒரு துறவற மடத்தை 1568ம் ஆண்டு நிறுவினாள். இவ்வாறாக, பல சீர் திருத்த கார்மேல் சபை மடங்களை ஆரம்பித்தமயால் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியவளாக இருந்தாள்.

ஓர் ஆண்மீக எழுத்தாளராக

பல பினக்குகள், குழப்பங்கள் இவளுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வேளையிலும் பல இடங்களுக்கு சென்றாள். துன்ப, துயரங்கள் ஊடாக இறைவனின் அளப்பரிய பேரன்பை அனுபவித்துக் கொண்ட இவள், பல கடிதங்கள், ஆண்மீக நால்கள் மூலமாக அவற்றை வெளிப்படுத்தினாள். இந்த வகையில், வாழ்க்கைச் சரித்திரம், புனித வாழ்வின் வழி, The Interior Castle போன்ற நால்கள் ஆண்மீக வாழ்வுக்கான சிறந்த புத்தகங்களாக அமைகின்றன.

இவளுடைய நால்கள் துறவறத்தோருக்கு மட்டுமல்லாது, இல்லறத்தில் வாழ்வோரும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை, இறைவனுக்கு ஏற்படையை ஒழுக்கத்துடன் கூடிய கட்டுக்கோப்பான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வழிகாட்டுகின்றது. உலகத்தை துறக்க விரும்பாது, உலக மனப்பான்மையோடு வாழ விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது ஆண்ம ஈடேற்றம் பெற புண்ணிய வழிகளை கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டுமெனவும், மற்றவர்களுடைய ஆண்ம ஈடேற்றத்திற்காக உழைப்பவர்கள் தங்களையே முற்றுமுழுதாக இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து வாழ வேண்டுமெனவும் கூறுகிறாள்.

இவள் தன்னுடைய நால்ல் ஒருவர் புண்ணிய வாத்யாக வாழ முன்வைத்த காரியங்கள்:-

ஓருவர் தன்னுடைய மனத்தை முற்றிலும் கடவுளுடைய சித்தக்திற்கு கையளித்து விட வேண்டும். தன்னுடைய சொந்த விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கேற்ப வாழ்க்கையை வாழாமல் கடவுளுடைய திருச்சித்தம் என்னவென்பதை உணர்ந்து வாழ வேண்டும்.

எப்பொழுதும் கடவுள் முன்னிலையில் வாழ வேண்டும், தூய்மையை கடைப்பிடித்து, பிறரை அன்பு செய்து, நன்மையான செயல்களை செய்து கடவுள் முன்னிலையில் நிற்கக் கூடிய தகுதியுள் எவராக வாழ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓருவர் தன்மீதும், தன்னுடைய அற்றம் பலத்தின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்க லாகாது. எவ்பொழுதும் இறைவனில் நம் பிக்கை வைத்து, அவரால் எல்லாம் முடியும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் வாழ வேண்டும்.

ஓருவர் ஏமாறாவண்ணம் வாழ வேண்டுமெனில் அற்றம் குருவுக்கு கீழ்ப் படிந்து தன்னை முற்று முழுதாக அவருக்கு வெளிப்படுத்தி, அவருடைய வழிகாட்டுதலில் நடக்க வேண்டும்.

ஓருவர் அற்ப பாவத்தின் தன்மையை நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அற்ப பாவமானது நம்மை சாவான பாவத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்.

நிறை அமைதியில்

தன்னுடைய உன்னதமான வாழ்க்கையை 1582ம் அறண்டு ஐப்பசி 4ம் திகதி முடித்துக் கொண்டு இறைவனின் அமைதியில் இளைப்பாறினர். பரிசுத்த கத்தோலிக்க திருச்சபையால் 1622ம் அறண்டு புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார். பின்னர் திருத்தந்தை 6ம் சின்னப்பர் இவளை திருச்சபையின் முதலாவது பெண் மறைவல்லுனராக 1970 ம் அறண்டு ஐப்பசி 15ம் திகதி பிரகடனம் செய்தார்.

இநுவர் தன் னுடைய மனத்தை முற்றிலும் கடவுளுடைய சித்தக்திற்கு கையளித்து விட வேண்டும். தன்னுடைய சொந்த விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கேற்ப வாழ்க்கையை வாழாமல் கடவுளுடைய திருச்சிக்கும் என்ன வென்பதை உணர்ந்து வாழ வேண்டும்.

Synopsis

Pope – The spiritual leader of the Catholic Church

The Pope, the Bishop of Rome is the Principal spiritual leader and supreme pastoral authority within the Roman Catholic Church. The ancient title of Pope comes from the Latin *papa* – a term of affection for father.

A major theological challenge to the Petrine character of the papacy in the relationship between Peter and the subsequent Bishop' of Rome. Yet the idea of a continuing Petrine ministry is not opposed to Scripture and in actually rooted in it.

The divine institution of the papacy remains a critical ecumenical question. The separated brethren would challenge the authenticity of its divine institution.

The doctrine of collegiality, based on the rich biblical idea of it 'communio', means that the Episcopal college, together with its head the Roman Pontiff is the subject of supreme and full power in relation to the universal Church.

The infallibility, which the divine Redeemer willed this Church for the purpose of defining the doctrine of faith and morals, extends only

as far as the deposit of divine revelation extends. This infallibility which the Roman Pontiff enjoys by virtue of his office in defining faith and morals is strengthened by a special assistance of the Holy Spirit.

It is commonly held that, although the papacy is ordinarily a life-long position, a Pope can legitimately resign.

Fr. P. J. Jebaratnam

The Birth of Christ and the Way of Peace

Jesus Christ is the Star that came into this world from Heaven to redeem mankind from the bondage of Sin. Sin leads a man to death. In the context of Israel those who observed the law minutely were considered to be fulfilling the will of God whereas those who did not were labelled as sinners. Except the Pharisees and the scribes the others were considered to be ignorant of the Law.

But the prophetic tradition takes another turn. Ezekiel speaks of a covenant that is written in the heart of the people. Amos discourses on injustices done to the so called sinners. The birth of Christ brings peace to those who are isolated in the name of sin.

In our situation too, we have named people as sinners under the name of caste, class, colour etc. Many people are restless. They run here and there in search of the truth. The culture of the people is being wrecked very badly.

What is the cause of all these disastrous things? Each one of us is responsible for these happenings!

her. "Jesus I love you, Jesus, Jesus....." were the last words she uttered and submitted her life to the creator

Bro. Mariyathas

A Mother who Shared Herself fully with the Poor

Justice and development are the underpinnings for real peace. When there is a split in these two factors there will be surely disorder and trouble. As we learn our ethnic history we can come to know how the Tamils were put aside, were considered second citizens of this country and overlooked in development works and how the Tamils' rights were denied by the majority Sinhala leaders.

At the initial stages of the peace process we were able to observe the growth in a smooth manner but at present it is being carried on in a lethargic manner. The peace process is at stake. Nobody knows what is going to happen. All are in a dilemma.

In the Bible we have manifold references that describe Justice and development. In the beatitudes the aspect of justice is stated twice. Prophet Amos is called the prophet of social justice. He exhorts the people to turn back from their wrong doings and hold in to justice that is welcomed by God. Christ himself asks us to be just and holy. There are many Encyclicals where Popes requested the whole world to go in line with justice.

The government of Sri Lanka can make an arrangement to make the peace process successful. Unless they pay attention to justice and development there will be no progress or even success. The underlying structure must be justice and development.

Bro. F.T. Judethas

The Peace of Christ is specially brought to the oppressed and the poor. Every Christian is called to be a peace maker.

Sr. Regina H F B

Peace through Development and Justice

Mother Teresa was born in Serbia. She was the third child of her family. She studied at her village school of the Sacred Heart. At the age of 17 she joined the religious order of Loreto Nuns. When she was 30 she heard the call of God and instituted the new order viz the Missionaries of Charity in Colcotta.

Her life revolved around three main things: The Holy Eucharist, the Word of God, and the virtue of love.

In her life she committed herself entirely to the Eucharistic Lord. She stated that for her ministry she received the strength and power from the Eucharist. She spent hours before the Eucharistic Lord.

She was a woman who lived the Word of God. Preaching the Good News is the task entrusted to every one of us. Mother Teresa was very faithful to the mandate given by Christ. She accepted all the trials for the sake of Christ.

Love is something that cannot be put in word. It should be experienced. Mother Teresa experienced the love of God in serving the poor, the sick, the abandoned, the handicapped, etc.

Even in her last days, she wanted to observe all the practices of austerity she used to observe in her life. But her doctor did not allow

LIFE OF POPE JOHN PAUL II

Karol Joseph Wojtyla was born on May 18-1920, in Wadowice, near Cracow: His father was Karol Wojtyla who had been an administrative officer in the Austrian army. His mother Emilia who was a teacher, died in 1929. His sister died a few days after birth; his elder brother Edmund, a Physician died in 1932, and his father died in 1941.

Joseph attended schools in Wadowice and in 1938 enrolled in the faculty of Philosophy of the Jagiellonian University in Cracow. At the University he was also active in the 'studio 38' an experimental theater group. For young Wojtyla as for countless others, life changed forever on Sept. 1, 1939 when World War II began. Nazi occupation forces closed the University and the young man had to work in a quarry as a stone cutter. In Oct. 1942, he began studies for the Priesthood in the underground Seminary. After the end of the war, he was ordained a priest on Nov. 1 1946. He left Poland to begin advanced studies in Rome at the Angelicum University. He subsequently earned doctorates in Theology and Philosophy and was a respected moral theologian and ethicist

In 1958 Pope Pius XII named him Auxiliary Bishop of Cracow. In 1964 he became Arch Bishop of Cracow. Pope Paul VI created him a Cardinal in the consistory of June 28, 1967. Pope John Paul I died unexpectedly on Sept. 28, 1978. Cardinal Wojtyla joined , 110 other cardinals in that year and emerged as Pope John Paul II. Thus began the Pontificate of John Paul II. Whenever he took his pilgrimage from country to country, he opened the doors of human hearts to Christ. With the help of the Mother of Christ, leading the Church and the world into the 3rd millennium of faith is

one of his greatest acts. The calling of the Pope without a doubt one can call the "Pontificate of history".

During his Pontificate with his 102 apostolic trips to other countries he has circled the world 29 times. He has visited 131 nations; visiting Poland more often. In Italy he has visited 259 cities, traveling over 82,587 kilometers during 276 days. During all those trips; he gave approximately 2400 official speeches. The Pope canonized 480 of the faithful and named 1315 as Blessed. He raised 201 Priests and Bishops to the cardinalate. He published 14 Encyclicals; 65 letters. The meaning he gives to suffering is an eye opener for all of us so that we may face suffering positively and bear fruit.

Bro. J. Jesly Jehananthan

Pope John Paul II : An Ambassador of Peace

"Feed my sheep", (Jn 21:18) was the mission entrusted to Peter by Christ. Being the successor of Peter the Pope has the same mandate that was given to Peter. Pope John Paul II is not only a spiritual leader of the world but he is really an ambassador of peace. Wherever there is injustice, discrimination in the name of colour, race, caste he raised his voice against them. He made various visits to different countries to be a sign of peace.

He strengthened the bridge between the Catholic and Orthodox Churches by visiting them and participating in their religious service. Having a keen interest in ecumenism he held many meetings with the separated brothers and exhorted them to be one in Christ. Above

all he raised his voice on behalf of the affected and neglected. He made himself as an instrument of peace with other religions.

He is respected by all the leaders of the world. The capacity to foresee things and to be convinced of what he says made him a great man in the world. Once he exhorted all the religions to work for peace. This is the task entrusted to each religion. He is a man who puts into practice before he says something. He is the one and only Pope who asked pardon from the world for the past sins committed by the Catholic Church.

He is against culture of violence. He tries his level best to promote the culture of love and harmony. He is not only concerned with world peace but he is always earnest about peace with God, i.e., reconciliation with God, the Father.

Miss. Marine Delosia.

அன்பான வாசக நெஞ்சங்களே!

எங்கே உங்கள் விமர்சனங்கள்,
காலம் தாமதியாது எமக்கு எழுதி
அனுப்புங்கள்.

இறையியல்சார்பான
தெளிவின்மைகள் உங்களிற்கு
உண்டா? எழுதி அனுப்புங்கள்
விடைகள் உங்களிற்கு
தெரியப்படுத்தப்படும்.

நிர்வாகக் குழு

அன்பான வாசக நேயர்களே!

உங்கள் சினைவருக்கும் எமது
கிதயம் நிறைந்த ஸெஸம் கலந்த
கீஞ்சீஸ்மீஸ், புத்தாக்ரஸ்
நல்வாழ்த்துக்களை
தெரிவிக்கிறோம்.

Merry Christmas

and

Happy New Year

அடுத்து வெளிவர இருப்பது

மணைப்பூர்ணம் |

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல.13

1			2		
3					4
5		6		7	
8					
	9		10		
11					

அனுப்பிவொன் யொர் :

விளாசம் :

இடமிருந்து வஸம்

1. தீருத்தந்தைக்கு இவ்வருடம் இது (5)
3. கடந்த இதழில் இவரது அறக்கமும் உண்டு (6)
5. ஸான்சியானோ என்ற இடம் உள்ள நாடு (4)
8. பூமி (5)
9. கவரும் (4) (குழம்பியின்னது)
11. பாவவாழ்வுடன் நற்கருணை உட்கொண்டால் இது (6)

மேல்மிருந்து கீழ்

2. வேதாகமம் (5)
4. இறப்பின்பின் எமது உடல் இது பெற நற்கருணையை ஏற்படுத்தினார். (3) (தலைக்கீழாயுள்ளது)
6. இதில் பத்து தந்தால் இன்னொரு பத்தை சம்பாதி (4)
7. உடன்பிறப்பு தலைக்கீழாய் போனான் (3)
10. கத்தோலிக்கர்களுக்கு முக்கிய இடம் (2) (தலைக்கீழாயுள்ளது)

-
 விடைகளில் சில செப். 2003 இறையியல் கோலங்கள் இதழில் உள்ளன.
 விடை எத்தனை ஏழுத்துக்களால் அறிந்து என்பதை அடைப்புக் குறிக்குள்
 உள்ள எண் குறிக்கும்.
 விடைகள் வந்து சேரவேண்டிய இறுதிநாள் பெப். 15, 2004.

முகவரி:-

குறக்கொழுத்துப் போட்டி இல.13
 இறையியல் கோலங்கள்
 புனித சவேரியார் குருத்துவக்கல்லூரி
 கொழும்புத்துறை,
 யாழ்ப்பாணம்.

குறக்கொழுத்துப் போட்டி இல.12 சாரியான விடைகளும் முடிவுகளும்

இடமிருந்து வலம்

1. கருவறிப்பு
3. உரு
8. சுற்றுமடல்

மேலிருந்து கீழ்

1. கருவூட்டல்
2. சுறுசுறுப்பு
4. உடலுறவு
5. அகவொளி
6. மலட்டு
7. செயற்கை

பரிசு பெறுவோர்

1ம் பரிசு : A. றுசானா,
160/1, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

2ம் பரிசு : செ. மார்சலோ பியோ,
சென் ஜேய்ஸ் வீதி, இளவரசைல்.

3ம் பரிசு : ஜெயக்துமார் மேரி பெனர் பிரியதுர்சினி,
புனிது லிகோரியார் வீதி, கச்சாய் ஹோட், சாவகச்சேரி.

பாராட்டுப் பெறுவோர்

ஜக்துலின் நந்தா, அச்சுவேலி; மேரி அருள்மதி, மல்வம்; ஈ. நிஷாந்தி, பஞ்சத்தித்துறை;
தீபா பேக்மன், யாழ்ப்பாணம்; ஆ. இரத்சா, கரவெட்டி.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்

ஆண்டு சந்தா உள்ளாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 80/=
வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) 5 \$

தனிப் பிரதி 25/=

தொடர்புகாள்கள்:

இறையியல் கோலங்கள்
புனித செவ்வியார் குருத்துவக்கல்லூரி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்

நெருளைப்பேசி: 021 222 2482

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Quarterly

Annual Subscription: Local (Incl. postage) Rs 80/=
Foreign (Incl. postage) 5 \$

Single copy Rs 25/=

Correspondence to:

Irai iyal Kolangal
St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai
Jaffna
Sri Lanka

Tel: 021 222 2482